

Ταχ. Τέλος Πληρώθηκε

ΕΚΤΑΚΤΗ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Συνδικαλιστικό Όργανο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας

21-22
ΦΛΕΒΑΡΗ '86

ΕΚΤΑΚΤΗ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΘΕΜΑ: Καθορισμός παραπέρα πορείας του Κλάδου σχετικά με τα διεκδικητικά πλαίσια ΔΟΕ και ΑΔΕΔΥ

Η ΙΔΙΑ Η ΒΑΣΗ Ν' ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ αποφάσισε και συγκαλεί έκτακτη Γ.Σ. των αντιπροσώπων του κλάδου αφού πήρε υπόψη του:

1. Το γεγονός ότι το διεκδικητικό πλαίσιο της απεργίας της ΔΟΕ της 13.9.85 δεν ικανοποιήθηκε απ' το Υπ. Παιδείας.

2. Το γεγονός ότι τα οικονομικά αιτήματα των Δ. Υπαλλήλων του διεκδικητικού πλαισίου της ΑΔΕΔΥ (απεργίες 30.10.85 και 28.11.85) δεν ικανοποιούνται, ενώ το κύμα αυξήσεων και ανατιμήσεων φαλκιδεύει το εισόδημα των εργαζομένων και το νέο

μοντέλο ΑΤΑ που θεσπίστηκε δεν μας ικανοποιεί.

3. Το γεγονός ότι και για τα υπόλοιπα αιτήματα της ΑΔΕΔΥ θα πρέπει να τοποθετηθεί η βάση των εργαζομένων (βαθμολόγιο, πολιτικά δικαιώματα, κοινωνικός έλεγχος Δ.Α. κλπ.).

4. Την απόφαση του Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ της 9.12.85, με το οποίο καλεί τις Ομοσπονδίες-μέλη της να προτείνουν, πώς βλέπουν την παραπέρα πορεία του αγώνα σε σχέση με το διεκδικητικό πλαίσιο.

5. Την αναγκαιότητα η ίδια η βάση

(Γ.Σ. Συλλόγων, Γ.Σ. ΔΟΕ) να καθορίσει την παραπέρα πορεία του Κλάδου σε σχέση με τα δυο διεκδικητικά πλαίσια (ΔΟΕ - ΑΔΕΔΥ), όπως άλλωστε πολλοί σύλλογοι έχουν ζητήσει.

ΟΧΙ ΣΤΑ ΞΕΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

(αποφασισμένο από τη Γ.Σ.)

Η Γ.Σ. εκφράζοντας την αγωνία, τους αγώνες και τα οράματα του κλάδου για μια εκπαίδευση της κοινωνικής απελευθέρωσης στην υπηρεσία του λαού και του τόπου, στέκεται ιδιαίτερα στο θέμα της αξιολόγησης στην εκπ/ση, για να τονίσει προς κάθε κατεύθυνση ότι ο κλάδος δεν θα δεχτεί πιαγωγισμάτα στα ξεπερασμένα συστήματα «αξιολόγησης του εκπ/κού προσωπικού», γιατί φαλκιδεύουν τις απελευθερωτικές διαδικασίες στην εκπ/ση και αναρρούν ανιστόρητα το θεσμό του Σχολικού Συμβούλου, σαν απελευθερωτικό θεσμό, και απογοητεύουν το δάσκαλο, σαν φυσικό φορέα αγωγής και παιδείας. Καταπιεσμένος δάσκαλος δεν μπορεί να διαμορφώσει ελεύθερους και συμμετοχικούς αριστερούς πολίτες.

Όσες διατάξεις των νόμων 1304/83 και 1566/85 έρχονται σε αντίθεση με το προηγούμενο σημείο (β) πρέπει να καταργηθούν.

ΣΥΓΚΛΗΣΗ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ με την 17/19.12.1985 απόφασή του συγκαλεί Έκτακτη Γενική Συνέλευση των Αντιπροσώπων του Κλάδου για το διήμερο 21-22 Φλεβάρη 1986.

Θέμα Ημερήσιας Διάταξης: «Καθορισμός παραπέρα πορείας του Κλάδου σε σχέση με το διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ (απεργία 13.9.1985) και το διεκδικητικό πλαίσιο της ΑΔΕΔΥ (απεργίες 30.10.1985 και 28.11.1985)».

Χώρος Γενικής Συνέλευσης: Αμφιθέατρο Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου.

Ώρα έναρξης Εργασιών Γ.Σ.: 8.30 π.μ. της 21/2/1986.

Καλούνται τα Δ.Σ. των Συλλόγων να ορίσουν έκτακτες Γενικές Συν/σεις των μελών τους για να συζητήσουν και να αποφασίσουν σχετικά.

Τις αποφάσεις τους να μας τις στείλουν ως τις 15/2/1986.

Οι Πρόεδροι παρακαλούνται να εφοδιάσουν τους Αντιπροσώπους του Συλλόγου τους με όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά για την αναγνώρισή τους (βεβαίωση, οικονομική τακτοποίηση κλπ.).

Η αναγνώριση των Αντιπροσώπων θα γίνει στα Γραφεία της ΔΟΕ στις 20 Φλεβάρη.

Για τους Αντιπροσώπους του Λεκανοπεδίου Αττικής πρωινές ώρες και για τους Αντιπροσώπους της Επαρχίας όλη μέρα.

Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΔΟΕ

ΘΕΜΑ: Καθορισμός παραπέρα πορείας του Κλάδου σε σχέση με το διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ (απεργία 13.9.85) και το διεκδικητικό πλαίσιο της ΑΔΕΔΥ (απεργία 30.10.85 και 28.11.85)

Α! Εισαγωγικά - Ενημερωτικά

1. Συνοπτική αναφορά στον απεργιακό αγώνα της ΔΟΕ (24ωρη απεργία 13.9.85)

Στις 13.9.85 η ΔΟΕ πραγματοποίησε 24ωρη απεργία με διεκδικητικό πλαίσιο που διαμορφώθηκε μέσα από μαζικές διαδικασίες του κλάδου. (Έκτακτη Γ.Σ. 21-22 Μάρτις 1985, 54η Γ.Σ., Ιούνιος 1985) και επιβεβαιώθηκε με ψήφισμα της ολομέλειας των Προέδρων των Συλλόγων στις 29.8.1985.

Η συμμετοχή στην απεργία αυτή ξεπέρασε το 70% και ήταν ουσιαστικά «δημοψήφισμα» του κλάδου για τα ζητήματα του διεκδικητικού πλαισίου, κύρια για το θέμα της «αξιολόγησης στην εκπ/ση».

Η απεργία αυτή αποτέλεσε ανασχετικό παράγοντα στην υλοποίηση της πρόθεσης του Υπουργείου Παιδείας για «αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προσωπικού» με βάση το ξεπερασμένο αποτυχημένο σύστημα «επιθεώρηση-έκθεση-αξιολόγηση».

Αυτή τη στιγμή κανένα από τα σημεία του διεκδικητικού πλαισίου της ΔΟΕ δεν έχει ικανοποιηθεί. Απεναντίας ο Υπουργός Παιδείας δήλωσε στο Δ.Σ. της ΔΟΕ σχετικά με την αξιολόγηση πως «είναι μελετημένες οι θέσεις της ΔΟΕ, αλλά θα έβρισκαν εφαρμογή μόνο σε ιδεώδη κοινωνία».

2. Συνοπτική αναφορά στον απεργιακό αγώνα της ΑΔΕΔΥ (24ώρες απεργίες 30.10.85 και 28.11.85)

Στις 30.10.85 και στις 28.11.85 πραγματοποιήθηκαν 24ώρες απεργίες που κήρυξε το Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ.

Το διεκδικητικό πλαίσιο των απεργιών αυτών περιλαμβάνει μια σειρά σπουδαία ζητήματα και στόχους του δημοσιούπαλληλικού κινήματος (επανεξέταση οικονομικών μέτρων, βαθμολόγιο Δ.Υ., πολιτικά δικαιώματα, φορολογικό, έλεγχος τιμών κλπ.). Ο Κλάδος των δ/λων και νηπιαγωγών πήρε μέρος

σ' αυτές τις απεργίες με απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ, βασισμένη στην αρχή που έχει διακηρύξει με παλιά απόφαση του πως «ζητήματα που αφορούν στους δασκάλους και νηπιαγωγούς σαν Δ. Υπαλλήλους και εργαζόμενους τα προωθεί μέσα από την ΑΔΕΔΥ». Αιχμή του αγώνα της ΑΔΕΔΥ αποτέλεσε το αίτημα για επανεξέταση του εισοδηματικού μέρους των οικονομικών μέτρων τα οποία εξαγγέλθηκαν από την Κυβέρνηση στις 11.10.1985 και χαρακτηρίστηκαν και από την ΑΔΕΔΥ και από τη ΔΟΕ σαν «μονομερή σε βάρος των εργαζομένων και κύρια των χαμηλόμισθων» (περικοπή της ΑΤΑ του Γ' 4μήνου 1985, αφαίρεση από την ΑΤΑ εφεξής του ποσοστού που αναλογεί στον εισαγόμενο πληθωρισμό-περίπου 20% - κλπ.).

Στις δύο 24ώρες απεργίες της ΑΔΕΔΥ η συμμετοχή των Δ.Υ. δεν ήταν ικανοποιητική. Το ίδιο και το ποσοστό συμμετοχής σ' αυτές των δασκάλων και νηπιαγωγών της χώρας.

Η Κυβέρνηση δεν έκανε υποχώρηση, σε σχέση με την εισοδηματική πολιτική, ενώ άνοιξε διάλογο με την ΑΔΕΔΥ για τα άλλα ζητήματα.

Ήδη ψηφίζεται αυτές τις ημέρες το Βαθμολόγιο Δ.Υ. ενώ δεσμεύτηκε η Κυβέρνηση να κατοχυρώσει νομοθετικά τα πολιτικά δικαιώματα των Δ.Υ. και να επιταχύνει την διαδικασία αντικατάστασης του Κώδικα Δ. Υπαλλήλων.

3. Εκτιμήσεις απ' τους απεργιακούς αγώνες ΔΟΕ και ΑΔΕΔΥ

α. Εκτιμήσεις από την απεργία της ΔΟΕ (13.9.1985)

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ στη συνεδρίασή του της 25.9.85 έκανε εκτίμηση των παραγόντων που επέδρασαν θετικά ή αρνητικά στη διεξαγωγή και το αποτέλεσμα του απεργιακού αγώνα της 13.9.1985. Η σχετική απόφαση του έχει ως εξής:

«1ον. Η συμμετοχή του Κλάδου στην απεργία με ποσοστό 73% παρά τις απεργοσπαστικές ενέργειες και προσπάθειες, κρίνεται από το Δ.Σ. της ΔΟΕ πρωτοφανής επιτυχία του διδασκαλικού συνδικαλιστικού κινήματος.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ

Η επιτυχία παίρνει μεγαλύτερες διαστάσεις, γιατί τα αιτήματα του αγώνα δεν ήταν συντεχνιακά ή οικονομικά που εγγίζουν συνήθως ευκολότερα τους εργαζόμενους.

2ον. Οι παράγοντες που επέδρασαν πιο πολύ στην επιτυχία του αγώνα ήταν κατά την εκτίμηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ:

α. Η ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ για κήρυξη απεργίας.

β. Η ενωτική αντιμετώπιση των προβλημάτων του αγώνα απ' τα Δ.Σ. των Συλλόγων, ανεξάρτητα από μικροπαράταξι-κές διαφοροποιήσεις ή σκοπιμότητες.

γ. Η προετοιμασία του απεργιακού αγώνα τόσο απ' το Δ.Σ. της ΔΟΕ (Εγκύκλιος με τα αιτήματα του αγώνα, συνεντεύξεις, ανακοινώσεις, ενημερωτικές επισκέψεις στην περιφέρεια και την Αττική κλπ.), όσο κι απ' τα Δ.Σ. των Συλλόγων (ανακοινώσεις στον τοπικό τύπο, φέιγ βολάν, συγκεντρώσεις δασκάλων, συζητήσεις συνεντεύξεις, επισκέψεις από σχολείο σε σχολείο και από χωριό σε χωριό κλπ.).

Οι ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση: (από την εισήγηση)

Οι ευκαιρίες στη μόρφωση σχετίζονται σαφώς με τις κοινωνικές, οικονομικές, πολιτιστικές κλπ. δυνατότητες, που διαθέτει το κάθε κοινωνικό στρώμα και η κάθε περιοχή.

Επίσης δεν μπορούμε να μιλάμε για ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση και ταυτόχρονα να ανθίει η παραπαιδεία, η ιδιωτική εκπαίδευση και τα ξένα εκπαιδευτήρια).

Ίσες ευκαιρίες (απόσπασμα από την εισήγηση)

Προς την κατεύθυνση αυτή βλέπει η Γ.Σ. απαραίτητη τη θέσπιση της εσωσχολικής βοήθειας για τους αδύνατους μαθητές όλων των τάξεων και σχολείων, θεσμός που εφαρμόστηκε πειραματικά κατά την προηγούμενη σχολική χρονιά με τεράστια επιτυχία.

δ. Η άμεση αποφασιστική και πρωτοφανής παρέμβαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ και των Δ.Σ. των Συλλόγων για ανατροπή των αρνητικών αποτελεσμάτων της απεργοσπαστικής ανακοίνωσης που αναμεταδιδόταν από την Τ.Υ. και το Ραδιόφωνο και δημοσιεύτηκε στον τύπο.

ε. Η βαθιά συνειδητοποίηση απ' τη συντριπτική πλειοψηφία του κλάδου:

- της ανάγκης της αναβάθμισης του ρόλου του συνδ/κού κινήματος σαν του τρίτου βήθρου της δημοκρατίας και - των ευθυνών του για αγωνιστική του παρέμβαση προς όφελος της εκπ/σης των παιδιών του λαού, σε συσχετισμό και με την αγωνιστική πορεία και ιστορία του κλάδου μας.

στ) Οι βαθιά μελετημένες, επεξεργασμένες και τεκμηριωμένες θέσεις του κλάδου για τα ζητήματα της εκπ/σης και το όραμά του για ένα σχολείο δημοκρατικό-ανοιχτό στην κοινωνία και τη ζωή. Και

ζ) Η χωρίς προηγούμενο εκτίμηση και ο σεβασμός που τρέφουν οι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί στα όργανα του κλάδου (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια).

3ον. Οι σπουδαιότεροι παράγοντες που επέδρασαν αρνητικά στη συμμετοχή στην απεργία ήταν:

α. Η αντικειμενική αδυναμία πραγματοποίησης ενημερωτικών επισκέψεων εκ μέρους κλιμακίων της ΔΟΕ σ' όλους τους Συλλόγους.

β. Η αδυναμία πολλών συναδέλφων να κατανοήσουν ότι και μετά την ψήφιση του νόμου, μια απεργία όχι μόνο δεν είναι μάταια, αλλά απεναντίας αναδεικνύει τα προβλήματα και δημιουργεί ευνοϊκές συνθήκες για τη λύση τους.

γ. Η δήλωση του Υπουργού Παιδείας, την παραμονή της απεργίας ότι «συνεχίζεται ο διάλογος», ενώ η αλήθεια είναι ότι είχε δοθεί στις 26.8.1985 τελική απάντηση απ' την ηγεσία του Υπουργείου στο Δ.Σ. της ΔΟΕ.

δ. Η συνεχής αναμετάδοση απ' την Τηλεόραση και το Ραδιόφωνο της ανακοίνωσης Ιατρίδη ότι δήθεν η Κ.Ε. της ΠΑΣΚ αποφάσισε μη συμμετοχή.

ε. Η μη αναμετάδοση απ' την Τηλεόραση και το Ραδιόφωνο και της ανακοίνωσης των 6 μελών της Κ.Ε. ΠΑΣΚ (Κορυφίδη, Κακαβάκη, Κοτλίτσα, ταχτικών και Δρόσου, Νικολούλη, Σπύρου, αναπληρωματικών) που διέψευδαν τον Ιατρίδη και της σχετικής ανακοίνωσης της ΔΟΕ.

στ. Διάφοροι άλλοι λόγοι όπως, διαφοροποίηση ορισμένων συναδέλφων στα αιτήματα, αδιαφορία συναδέλφων μεγάλης ηλικίας, οικονομίστικοι λόγοι, η αντίληψη ότι δήθεν η απεργία έχει αντικυβερνητικό χαρακτήρα κλπ.

β. Εκτιμήσεις από την απεργία της ΑΔΕΔΥ (30.10.85 και 28.11.85)

Πολλοί ήταν οι παράγοντες που επέδρασαν αρνητικά στη συμμετοχή των Δ.Υ στις δύο 24ωρες απεργίες της ΑΔΕΔΥ.

Οι σημαντικότεροι απ' αυτούς:

1. Η σύγχυση που επικράτησε στους Δ.Υ. όσον αφορά στους στόχους: Ενώ το Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ μιλούσε για «επανεξέταση», ομοσπονδίες-μέλη της μιλούσαν για «ανάκληση των μέτρων». Συμμετείχαν δηλαδή, αλλά με «δικούς τους στόχους». Επίσης άλλοι δήλωναν συμμετοχή, αλλά όχι με το σκεπτικό που επικράτησε στο Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ.

«ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ»
Μηνιαία Εφημερίδα
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ
15, Ιωάννου 207
Διεύθυνση: Εξαρχύωνος 15α
105 57 Αθήνα
Τηλ. 3236.547 3245.375

Εκδότης: Μενελαός Παπαχριστός
Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου Δ.Ο.Ε.

Υπευθυνος Εκδόσεων: Αντωνής Πουλιός

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΑΤΕΛΕ
N Μουραματς & Σία ΕΠΕ
Μαγερ 11 - Αθήνα (108)
Τηλ. 5221.792 - 5225.479

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΛΙΒΟ-ΟΦΣΕΤ ΕΛΛΑΣ
Κ. Αδακτύλος
Ακαδημίου 13
Τηλ. 5222.916 - 5238.701

2. Πολλές Ομοσπονδίες-μέλη της ΑΔΕΔΥ καθόρισαν δικό τους αγωνιστικό πρόγραμμα, έξω από την ΑΔΕΔΥ.

3. Ορισμένοι «κύκλοι» εκμεταλλεόμενοι τη δυσαρέσκεια των εργαζομένων, ανοιχτά δήλωσαν πως με τον αγώνα αυτόν είναι ευκαιρία να «χτυπήσουμε πολιτικά την κυβέρνηση».

4. Ορισμένα γεγονότα εκείνων των ημερών λειτούργησαν αρνητικά για την επιτυχία της απεργίας. Τέτοια γεγονότα είναι: I. Η κατάληψη του Πολυτεχνείου και του Χημείου με τα γεγονότα που ακολούθησαν μετά την πορεία του Πολυτεχνείου (17.11.1985). II. Οι βανδαλισμοί που έλαβαν χώρα στο κέντρο της Αθήνας τις ημέρες εκείνες. III. Η δολοφονία από αστυνομικό του νεαρού Καλτζέζα κατά τα παραπάνω γεγονότα. IV. Η αεροπειρατεία που έγινε τον ίδιο καιρό στο αεροδρόμιο του Ελληνικού. V. Η ανατίναξη λεωφορείου των ΜΑΤ από την «17 Νοέμβρη» επίσης τον ίδιο καιρό.

5. Όλα αυτά τα γεγονότα και συγκυρίες (σημεία 1-4) προβλημάτισαν έντονα μεγάλες λαϊκές μάζες και οπωσδήποτε και μεγάλο ποσοστό Δ.Υ. οι οποίοι δεν τα χρησιμοποίησαν «απλά σαν άλλοθι», αλλά σαν «ακατανίκητο αιτιολογικό» της επιλογής τους για μη συμμετοχή στις απεργίες της ΑΔΕΔΥ.

6. Η «απώλεια του μεροκάματου» σε συνδυασμό με τα σημεία 1-5 ήταν επίσης ένας σημαντικός παράγοντας που επέδρασε στην απόφαση πολλών συναδέλφων για μη συμμετοχή στις απεργίες της ΑΔΕΔΥ.

7. Η οργανωτική αδυναμία της ΑΔΕΔΥ στη διεξαγωγή τέτοιου είδους αγώνων (πρώτη φορά στην ιστορία της προκήρυξε και διεξήγαγε γνήσιες απεργιακές κινητοποιήσεις), σε συνδυασμό με την αδυναμία της να καλύψει μόνη της (η ΑΔΕΔΥ) με ενημερωτικές επισκέψεις όλη την Ελλάδα.

8. Η «κεκτημένη» αντίληψη ότι οι Δ.Υ. απεργούν μόνο όταν την απεργία κάνει η δική τους και μόνο Ομοσπονδία για κλαδικά ζητήματα.

9. Αρνητική επίπτωση στο ποσοστό συμμετοχής είχαν επίσης τα γεγονότα που διαδραματιζόνταν εκείνο τον καιρό στο χώρο της ΓΣΕΕ (διάσπαση, δικαστικές παρεμβάσεις κλπ.).

10. Μερίδα συναδέλφων αν και θεωρούσε τα μέτρα σκληρά για τους εργαζόμενους είδε διαφορετικές μορφές αγώνα και όχι εκείνη που επέλεξε το Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ.

Έβλεπε ακόμα προσανατολισμό του αγώνα προς θεσμικές κατακτήσεις.

γ. Καθορισμός της παραπέρα πορείας από τη βάση (Γ.Σ. Συλλόγων και Γ.Σ. ΔΟΕ)

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ για να καταλήξει στην απόφαση σύγκλησης έκτακτης Γ.Σ. του κλάδου πήρε υπόψη του:

1. Το γεγονός ότι το διεκδικητικό πλαίσιο της απεργίας της ΔΟΕ της 13.9.85. δεν ικανοποιήθηκε απ' το Υπ. Παιδείας.

2. Το γεγονός ότι τα οικονομικά αιτήματα των Δ. Υπαλλήλων του διεκδικητικού πλαισίου της ΑΔΕΔΥ (απεργίες 30.10.85 και 28.11.85) δεν ικανοποιούνται, ενώ το κύμα αυξήσεων και ανατιμήσεων φαλκιδεύει το εισόδημα των εργαζομένων και το νέο μοντέλλο ΑΤΑ που θεοπίστηκε δεν μας ικανοποιεί.

3. Το γεγονός ότι και για τα υπόλοιπα αιτήματα της ΑΔΕΔΥ θα πρέπει να τοποθετηθεί η βάση των εργαζομένων (βαθμολόγιο, πολιτικά δικαιώματα, κοινωνικός έλεγχος Δ.Δ. κλπ.).

4. Την απόφαση του Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ της 9.12.85 με την οποία καλεί τις Ομοσπονδίες-μέλη της να προτείνουν πώς βλέπουν την παραπέρα πορεία του αγώνα, σε σχέση με το διεκδικητικό πλαίσιο.

5. Την αναγκαιότητα, η ίδια η βάση (Γ.Σ. Συλλόγων, Γ.Σ. ΔΟΕ) να καθορίσει την παραπέρα πορεία του Κλάδου, σε σχέση με τα δύο διεκδικητικά πλαίσια (ΔΟΕ-ΑΔΕΔΥ) όπως άλλωστε πολλοί σύλλογοι έχουν ζητήσει.

Β. Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΟΥ Σ.Κ.

1. Η διεθνής συγκυρία

Τα τελευταία χρόνια διαπιστώνεται μια κρίση παγκόσμια, τρομακτικών διαστάσεων, με αβέβαιες μελλοντικές εξελίξεις.

Είναι η κρίση του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος. Κρίση πολύπλευρη: Οικονομική, κοινωνική, πολιτική, οικολογική, που φέρνει τον κόσμο μπροστά στον εφιάλη του πυρηνικού ολέθρου.

Το καπιταλιστικό σύστημα προσπαθεί να επιβληθεί με μια νέα μορφή επικυριαρχίας, πέρα από τις παραδοσιακές, που περιέχει: μονοπώληση νέων μορφών ψηλής τεχνολογία-έλεγχο μεταφορών και επικοινωνιών - ραγδαία ανάπτυξη εξοπλισμών-έλεγχος παγκόσμιας αγοράς χρήματος (επιτόκια, ΔΝΤ κλπ.)

Ιδιαίτερα η ανάπτυξη νέων τεχνολογικών μορφών αποτελεί ένα κρίσιμο άλμα για το καπιταλιστικό σύστημα, που επηρεάζει ολόκληρο το παγκόσμιο παραγωγικό σύστημα. Αναπόφευκτη συνέπεια όμως είναι η δημιουργία στρατιών ολόκληρων ανέργων, χαρακτηριστικό που θάχει κρίσιμη σημασία στο μέλλον.

Η εντεινόμενη εκμετάλλευση των χωρών της περιφέρειας του καπιταλισμού, με την συνεχή μεταφορά πόρων και των μηχανισμών της υποχρέωσης στο ΔΝΤ και των ψηλών επιτοκίων, αποκτά δραματικές διαστάσεις.

Οι συνέπειες της κρίσης του καπιταλισμού είναι φανερές και στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού, σαν αναπόφευκτη συνέπεια των τεράστιας έκτασης διεθνών οικονομικών σχέσεων, που έχουν διαμορφώσει σήμερα ένα παγκόσμιο σύστημα αγοράς, τις συνέπειες των νόμων του οποίου υφίστανται όλες οι χώρες. Η Σοβιετική Ένωση δαπανά τεράστια ποσά για εξοπλισμό με στόχο τη διατήρηση της ισορροπίας.

2. Εσωτερική συγκυρία

Η παγκόσμια κρίση παίρνει συγκεκριμένη μορφή και περιεχόμενο σε κάθε χώρα, ανάλογα με τη δομή και τη διάρθρωση της οικονομίας της. Μέσα στην κρίση αυτή εντάσσεται και η κρίση στη χώρα μας.

Κυρίαρχο πρόβλημα της Ελληνικής οικονομίας, εξ αιτίας του εξαρτησιακού της χαρακτήρα - είναι το άνοιγμα του ισοζυγίου εξωτερικών συναλλαγών, που έχει αναδειχθεί σε

εθνικό πρόβλημα, και επιφέρει αλυσιδωτές επιπτώσεις στην οικονομία.

Απαραίτητος όρος για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, είναι η στρατηγική της αυτοδύναμης ανάπτυξης, που επιβάλλει να απορρίψουμε τόσο τη χωρίς όρους ενσωμάτωση στο παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα, όσο και τη συνολική ρήξη μ' αυτό. Η συνολική ρήξη σημαίνει απομόνωση, κλείσιμο των συνόρων, απώλεια των διεθνών ερεσιμάτων μας και τελικά αδιέξοδο. Απ' την άλλη μεριά είναι φανερό ότι η σημερινή μορφή οικονομικής και κοινωνικής οργάνωσης, αδυνατεί να δώσει λύσεις στα προβλήματα, γιατί απλούστατα αυτή η ίδια τα προκάλεσε.

Αναγκαία προϋπόθεση για έξοδο από την κρίση, είναι η πολιτική επί μέρους ρήξεων στην κατεύθυνση:

α) πολιτικής αποδέσμευσης από την οικονομική, πολιτική, στρατιωτική εξάρτηση της χώρας

β) σύσσωρευσης με στόχο να αξιοποιηθούν όλες οι παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, στα πλαίσια μιας προγραμματισμένης παραγωγικής αναδιάρθρωσης

γ) της ανάπτυξης ενός λαϊκού κινήματος που θα συμμετέχει αποφασιστικά στους νέους θεσμούς και θα στηρίζει όλες εκείνες τις επιλογές, που θα εντάσσονται σε μια διαφορετική προοπτική.

Κύρια χαρακτηριστικά της οικονομίας μας: ψηλός πληθωρισμός, μεγάλα ελλείμματα, στασιμότητα στις επενδύσεις, ψηλά ποσοστά ανεργίας.

Πορεία μαζί με το λαό (από την εισήγηση)

Οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες που αναπτύχθηκαν στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια δεν άφησαν ανέγγιχτη την πορεία, τις μεθόδους διεκδίκησης και τον τρόπο πάλης του συνδικαλιστικού κινήματος.

Στη φάση, λοιπόν, αυτή πέρα από την αναγκαιότητα επαναπροσανατολισμού των στόχων του σ.κ. (ήδη ξεπερνιέται ο συντεχνιακός του χαρακτήρας), είναι απαραίτητος ο εμπλουτισμός των μεθόδων διεκδίκησης των αιτημάτων του κλάδου.

Έτσι βλέπουμε:

α. Ακόμα μεγαλύτερη ένταξη του αγώνα μας στον πλατύτερο αγώνα του λαού μας για ένα δημοκρατικό-ανοιχτό στην κοινωνία και τη ζωή σχολείο, για περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη, για εθνική ανεξαρτησία κλπ.

β. Ενημέρωση συνεχής όχι μόνο των συναδέλφων, αλλά και όλου του λαού (πορεία προς το λαό) για τα αιτήματά μας με στόχο την κατανόηση και την υιοθέτησή τους απ' αυτόν.

γ. Την ίδρυση «τμήματος εκδόσεων» για την έκδοση των εντύπων της ΔΟΕ, βιβλίων και άλλου υλικού που θα βοηθήσει προς την κατεύθυνση του σημείου 7.β.

δ. Τη συνεχή διατήρηση αγωνιστικής ετοιμότητας για την προώθηση των κατακτήσεων και τη διεκδίκηση των νέων στόχων.

Τα τελευταία χρόνια μπήκε σαν άμεση προτεραιότητα η επέκταση και βελτίωση κοινωνικών δαπανών (υγεία, παιδεία, πρόνοια, ανθρώπινες συνθήκες στέγασης και σύνταξης).

Έγιναν τομές στη βιομηχανία με την εξυγίανση των προβληματικών επιχειρήσεων και καθιερώθηκαν οι πρώτες μορφές παρέμβασης και ελέγχου των εργαζομένων.

Ειδικότερα

- Για νάχουν απόδοση οι θετικές εξελίξεις στην οικονομία μας που παραμένει ακόμη εξαρτημένη και ανοιχτή στην παγκόσμια καπιταλιστική αγορά, **καθοριστικός όρος είναι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των προϊόντων μας.**

- Επιβάλλεται να συνεχιστεί και να διευρυνθεί η **αποκέντρωση**, που απελευθερώνει τοπικές παραγωγικές και κοινωνικές δυνάμεις.

- Ο δημόσιος τομέας να αναλάβει αποφασιστικές πρωτοβουλίες με τους επενδυτικούς-χρηματοδοτικούς του φορείς.

- Να συνεχιστεί η εφαρμογή μιας βιομηχανικής πολιτικής κατά κλάδους **βασικής σημασίας** για την εθνική οικονομία, που έχουν **προβλήματα επιβίωσης** (κλωστοϋφαντουργία, χαρτοποιία, χαλυβουργία κλπ.).

- Να προωθηθούν προγράμματα δημιουργίας τεχνολογικής υποδομής, δεδομένου ότι οι επενδύσεις για την τεχνολογική έρευνα δεν απαιτούν μεγάλα κεφάλαια.

- Σωστή ενεργειακή πολιτική, με πλήρη αξιοποίηση γνωστών πηγών ενέργειας και ταυτόχρονη προώθηση-εκμετάλλευση νέων και εναλλακτικών πηγών (ηλιακή, αιολική, γεωθερμική κλπ.).

- Προώθηση της συμμετοχής ελληνικών εταιριών στην κατασκευή έργων στην Ελλάδα, περιορισμό της χρησιμοποίησης πετρελαίου στην παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος, πράγμα που θα φέρει τεράστιο **συναλλαγματικό όφελος**.

- Προώθηση κοινωνικοποιήσεων των οργανισμών του δημοσίου τομέα και κύρια του πιστωτικού συστήματος, για ν' ανταποκριθεί στις νέες συνθήκες.

Οι ευθύνες του συνδικαλιστικού κινήματος

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες το σ.κ. έχει να επιτελέσει τεράστιας σημασίας έργο.

- Είναι αναγκαίο στις επιλογές του να προττάσει το αναπτυξιακό-κοινωνικό-παραγωγικό κριτήριο, γιατί έτσι θα κατορθώσει να αποφύγει τις άκαιρες συντεχνιακές διεκδικήσεις που τερπιλίζουν τα συμφέροντα των εργαζομένων.

- Να παρέμβει αποφασιστικά στην εδραίωση και δυναμική λειτουργία των θεσμικών και δομικών αλλαγών, εκμεταλλευόμενο την αναβάθμιση του ρόλου του μέσα απ' αυτές.

- Να αναβαθμίσει το πεδίο πάλης του από το επίπεδο της στενά οικονομίστικης διεκδίκησης, στην καρδιά της παραγωγικής διαδικασίας όπου **υπάρχει έλεγχος** και παρέμβαση των εργαζομένων.

- Να απομονώσει τις πρακτικές που υπονομεύουν τις νέες δομικές και θεσμικές αλλαγές.

Για να πετύχει σ' αυτούς τους στόχους του το σ.κ. απαραίτητος όρος -που πρέπει νάναι και κυρίαρχος στόχος του- είναι η **ενότητά του**.

Ακόμη σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, επιβάλλεται να αποκτήσει εκείνα τα χαρακτηριστικά, που θα του δώσουν τη δυνατότητα να προβάλλει συνολική τεκμηριωμένη πρόταση.

Προς αυτή την κατεύθυνση μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά η ίδρυση **Ινστιτούτου Συνδικαλιστικής Επιμόρφωσης**, που θάνατι το εγχείρημα που θα το βοηθήσει να πραγματοποιήσει το ποιοτικό άλμα που έχει ανάγκη.

Το Δημοσιούπαλληλικό σ.κ.

Το Δημοσιούπαλληλικό συνδικαλιστικό κίνημα, παρά τις όποιες αδυναμίες του, κατόρθωσε διατηρώντας σταθερά την ενότητα του να επεξεργαστεί και να καταθέσει τη μοναδική ίσως συνολική πρόταση-πλαίσιο για έξοδο από την κρίση. Η ΑΔΕΔΥ απόδειξε για μια ακόμη φορά ότι έχει και τη βούληση και τη δυνατότητα να καθοδηγήσει σωστά το δημοσιούπαλληλικό κίνημα. Με τις δύο 24ωρες απεργιακές κινητοποιήσεις, διατράνωσε τη θέλησή της να παλαίψει και για τη διασφάλιση των συμφερόντων των Δ.Υ. και για την προώθηση γενικότερων ζητημάτων.

Μετά τα σχετικά μικρά ποσοστά συμμετοχής στην τελευταία κινητοποίηση, αποδειχνοντας έμπρακτα και τη δημοκρατική της ευαισθησία, αποφάσισε να απευθυνθεί στη βάση.

Με το οργανωτικό συνέδριο που ήδη ετοιμάζεται, είναι βέβαιο ότι το δημοσιούπαλληλικό κίνημα θα αποκτήσει νέα δυναμική που θα το αναδείξουν σε αποφασιστικό παράγοντα παρέμβασης στις κοινωνικές εξελίξεις.

Το Διδακτολόγιο σ.κ.

Η ΔΟΕ εκφράζοντας τη βούληση των δασκάλων και νηπιαγωγών της Χώρας, θεωρεί κυρίαρχο ζήτημα την ενότητα του σ.κ. και είναι εκείνο το συνδικάτο που στηρίζει

ίσως όσο κανένα άλλο την ΑΔΕΔΥ, μέσα απ' την οποία παλεύει για θέματα που απασχολούν όλους τους Δ.Υ.

Υπάρχουν όμως μερικά οργανωτικά ζητήματα που πρέπει να επιλυθούν και σε επίπεδο ΔΟΕ.

Είναι απαραίτητο να κατοχυρωθεί καταστατικά ένα αποφασιστικό και ευέλικτο όργανο, για τη λήψη άμεσων αποφάσεων, δεσμευτικών για το Δ.Σ.

Άλλη αναγκαιότητα που διαφάνηκε τον τελευταίο καιρό είναι η δημιουργία ενός συντονιστικού οργάνου όλων των δευτεροβάθμιων οργανώσεων των εκπαιδευτικών. Το ενιαίο αυτό όργανο των εκπαιδευτικών όχι απλά είναι απαραίτητο, αλλά αποτελεί νομοτέλεια.

Τυχόν παραπέρα αδράνεια των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών, απλά θα καθυστερήσει τη γέννησή του, οι συνέπειες όμως της καθυστέρησης αυτής θα είναι αρνητικές για την υπόθεση της Εκπαίδευσης.

Αναγκαία η αγωνιστική ετοιμότητα του σ.κ.

Για να διατηρήσει το σ.κ. τη δυνατότητά του για αποφασιστική παρέμβαση στις κοινωνικές εξελίξεις, **απαραίτητη προϋπόθεση και αναγκαίος όρος είναι η αγωνιστική του ετοιμότητα, η αγωνιστική του επαγρύπνηση κι ο αγωνιστικός του προσανατολισμός.**

Το σ.κ. έχει χρέος απ' τον ίδιο τον ρόλο του, σαν βάθρο της δημοκρατίας, όχι μόνο να ενημερώνει και να πληροφορεί για τα προβλήματα, αλλά και να κρατά τους εργαζόμενους σε ετοιμότητα για αγωνιστική επαγρύπνηση, για να έχουν οι αγώνες τους ενωτικό χαρακτήρα, ενιαία έκφραση, μαζικότητα και αποτέλεσμα.

Γ. ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΟΕ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΣΤΙΣ 13.9.1985

(ΝΟΜΟΣ 1566/85 - ΣΥΝΘΕΣΗ ΜΕΛΩΝ ΔΕΠ Π.Τ.)

1. Ιστορική αναδρομή

Η φύση της δουλειάς και η κοινωνική προέλευση οδηγούν εμάς τους δασκάλους και νηπιαγωγούς, πολύ περισσότερο και πολύ γρηγορότερα απ' ό,τι συμβαίνει σ' άλλες κοινωνικές ομάδες σε βαθειά συνειδητοποίηση του κοινωνικού μας ρόλου.

Αυτός είναι και ο λόγος που μας κάνει να ενδιαφερόμαστε ξέχωρα για την πορεία αυτού του λαού και του τόπου, καθώς και για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μη προνομιούχων τάξεων της κοινωνίας μας.

Και αυτός είναι επίσης ο λόγος που τα πλαίσια δράσης και οι αγώνες του οργανωμένου κλάδου μας, δεν προσανατολίστηκαν ουσιαστικά ποτέ προς κατευθύνσεις εξασφάλισης κάποιας ιδιαίτερης μεταχείρισης, προς κατευθύνσεις ικανοποίησης όποιων συντεχνιακών αιτημάτων μας.

Αποκορύφωμα της πραγματικότητας αυτής αποτέλεσε ο απεργιακός αγώνας της 13ης του προηγούμενου Σεπτεμβρίου.

Ο αγώνας αυτός, τόσο σε επίπεδο διεκδικητικού πλαισίου, όσο και σε επίπεδο συμμετοχής σ' αυτόν των συναδέλφων, αποτελεί ιστορικό προηγούμενο μεγάλης σημασίας για την

παραπέρα πορεία του κλάδου μας και γενικότερα για την πορεία της εκπαίδευσης των παιδιών του Ελληνικού Λαού.

Αγώνας για ένα δημοκρατικό σχολείο ανοιχτό στην κοινωνία και τη ζωή

Τα αιτήματα που πρόβαλε το διεκδικητικό πλαίσιο του αγώνα αυτού, **καθαρά μη συντεχνιακά**, δεν εξυπηρετούσαν παρά την κατάκτηση του οράματός μας που αποτελεί όραμα και της συντριπτικής πλειοψηφίας του Ελληνικού λαού, την οικοδόμηση δηλαδή ενός δημοκρατικού, ανοιχτού στην κοινωνία και τη ζωή σχολείου. Ενός σχολείου που δεν θα εξυπηρετεί τη συντήρηση της υπάρχουσας κοινωνικής κατάστασης αλλά την, με όσο γίνεται γρηγορότερους ρυθμούς, αλλαγή της προς μορφές περισσότερο δικαίες και ανθρώπινες.

Και η ελπίδα για την κατάκτηση του οράματος αυτού υπήρχε. Μας τη δημιούργησε ο ίδιος ο νόμος, που για τη φιλοσοφία του, τους αξόνες του και τους νέους θεσμούς που εισάγει, χαρακτηρίστηκε από τον κλάδο μας πρωτοποριακός.

Δεν είχε όμως την ίδια γνώμη ο κλάδος μας σε άλλα θέματα που αναφέρονται στη λειτουργικότητα του νέου

νόμου και ειδικότερα σε θέματα που σχετίζονται με την παραπέρα απελευθέρωση της εκπαίδευσης και του δασκάλου, την αποδοτικότερη λειτουργία των σχολείων, τις ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση κλπ.

Πάνω στα θέματα αυτά δόθηκε ο αγώνας του κλάδου που κορυφώθηκε με την 24ωρη απεργία στις 13.9.1985 και που όπως πολλές φορές τονίστηκε δεν αποτελούσε άρνηση στο νομοσχέδιο, αλλά στόχευε στη δημιουργία συνθηκών και προϋποθέσεων απαραίτητων για να αποδώσει, όσο ανέμενε και αναμένει απ' αυτόν ο κλάδος και ο λαός.

Τα θέματα αυτά, που καταγράφονται αναλυτικά στο διεκδικητικό πλαίσιο του απεργιακού μας αγώνα (δημοσιεύτηκε στο Δ.Β. του Σεπτέμβρη), αποτελούν και σήμερα για τον κλάδο μας προβλήματα άλυτα.

Στο μεταξύ η εφαρμογή των διατάξεων του νέου νόμου δημιούργησε ίσως και νέα προβλήματα που πρέπει να εντοπιστούν, να μελετηθούν και να συζητηθούν στη Γενική Συνέλευση του Φλεβάρη 1986.

Ας ξαναδοούμε όμως μερικά από τα κυρίαρχα αιτήματα του διεκδικητικού μας πλαισίου.

2. Το ζήτημα της αξιολόγησης στην εκπαίδευση σε σχέση με το θεσμό του σχολικού συμβούλου και τους άλλους νέους θεσμούς

(Οι θέσεις του κλάδου είναι δημοσιευμένες στο Δ.Β. του Δεκέμβρη 1984)

Λέχθηκε ότι κι αν ακόμα δεν υπήρχαν όλα τα άλλα αιτήματα του διεκδικητικού πλαισίου του απεργιακού μας

αγώνα της 13.9.1985 και μόνο το θέμα της αξιολόγησης θα έφθανε για την πραγματοποίηση από τον κλάδο απεργιακών κινητοποιήσεων.

Κι αυτό όχι βέβαια επειδή εμείς οι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί θέλουμε ν' αποφύγουμε τον έλεγχο ή επειδή έχουμε κάποιες πικρές μνήμες, κάποιες άσχημες εμπειρίες από τότε που η αξιολόγηση χρησιμοποιήθηκε ως μέσο καταπίεσής μας.

Η αξιολόγηση αναδείχθηκε σε κυρίαρχο πρόβλημα από τον ίδιο τον κλάδο μας, γιατί οι προτάσεις μας τη μετασχηματίζουν σε βασικό εργαλείο μετατροπής της σχολικής μονάδας σε κύτταρο του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Το τελευταίο έχει τεράστια σημασία για την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου, μια και έτσι η ευθύνη για την εκπαιδευτική διαδικασία γίνεται υπόθεση συλλογική (όλων των εκπαιδευτικών της σχολικής μονάδας) γίνεται υπόθεση διαλόγου και δεν τη φορτώνεται όπως γινότανε μέχρι σήμερα, ένας μόνο άνθρωπος, ο δάσκαλος της τάξης.

Αίτημα: Να τονωθεί ο απελευθερωτικός θεσμός του Σχολ. Συμβούλου

Παραπέρα οι προτάσεις μας για την αξιολόγηση κρατούν τους εκπαιδευτικούς μακριά από κάθε είδους μη επιστημονική εξαρτησιακή σχέση, τονώνουν τον απελευθερωτικό και συνεργατικό χαρακτήρα του θεσμού του σχολικού συμβούλου και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την ένταξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας στη λογική του δημοκρατικού προγραμματισμού.

Σχετικά με τη δυνατότητα υλοποίησης των προτάσεών μας πρέπει να πούμε, ότι οι δικλίδες που προβλέπονται σ' αυτές, εξασφαλίζουν τόσο την απελευθέρωση της εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού, όσο και την εύρυθμη και αποδοτική λειτουργία του σχολείου και της εκπαίδευσης.

3. Οι ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση

Οι ευκαιρίες στη μόρφωση σχετίζονται σαφώς με τις κοινωνικές, οικονομικές, πολιτιστικές κλπ. δυνατότητες που διαθέτει το κάθε κοινωνικό στρώμα και η κάθε περιοχή.

Επίσης δεν μπορούμε να μιλάμε για ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση και ταυτόχρονα να ανθεί η παραπαιδεία, η ιδιωτική εκπαίδευση και τα ξένα εκπαιδευτήρια.

Η Γ.Σ. του Μάρτη 1985 δεν έβαλε βέβαια διεκδικητικά τα θέματα της κατάρτησης της ιδιωτικής εκπαίδευσης και της θέσπισης του ενιαίου 9/χρονου σχολείου που σχετίζονται άμεσα με τις ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση.

Αυτό δεν σημαίνει ότι ο κλάδος μας αποποιήθηκε τους στόχους αυτούς. Αντίθετα ζητάει το όλο θέμα των ίσων ευκαιριών αφού μελετηθεί σε βάθος, να μπει σε μια προοπτική κατάκτησης χωρίς να δημιουργηθεί κίνδυνος πιαγωγισμού.

Προς την κατεύθυνση αυτή βλέπει απαραίτητη τη θέσπιση της εσωσχολικής βοήθειας για τους αδύνατους μαθητές όλων των τάξεων και σχολείων, θεσμός που εφαρμόστηκε πειραματικά κατά την προηγούμενη σχολική χρονιά με τεράστια επιτυχία.

(Έρευνες από Π.Ι., για εντοπισμό της έκτασης του προβλήματος - κύρια στην Α τάξη - για να προχωρήσουμε στην εφαρμογή του).

Παραπέρα βλέπει να θεσπίζεται η αναπλήρωση των ολιγοήμερων απουσιών των εκπαιδευτικών, να παρθούν επιπλέον μέτρα για τη συγχώνευση των ολιγοθέσιων scho-

Επαναβεβαίωση απόφασης για αγώνα (απόσπασμα εισήγησης)

Η Γ.Σ. παίρνοντας υπόψη: 1) ότι τα πιο σημαντικά σημεία του διεκδικητικού πλαισίου του Κλάδου, όπως αυτό διαμορφώθηκε στην έκτακτη Γ.Σ. του Μάρτη 1985, δεν έχουν ικανοποιηθεί 2) ότι η μεγάλη συμμετοχή (73%) στην απεργία του κλάδου της 13.9.85 απέδειξε πως το πλαίσιο αυτό εκφράζει τη συντριπτική πλειοψηφία της βάσης 3) ότι όλα τα αιτήματα όχι μόνο είναι μη συντεχνιακά, αλλά αποσκοπούν στη βελτίωση της λαϊκής παιδείας και 4) ότι η ικανοποίηση αυτών των αιτημάτων θα ενισχύσει τη θετική προσφορά του Ν. 1866/85 για την εκπ/ση, επαναβεβαιώνει την απόφαση του Κλάδου να αγωνιστεί για το διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ, καλεί τον Κλάδο να βρίσκεται σε αγωνιατική ετοιμότητα.

Προς αυτή την κατεύθυνση η Γ.Σ. κρίνει αναγκαία τη συνεργασία με τις άλλες εκπαιδευτικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, τόσο για την εξεύρεση κοινών θέσεων, όσο και για την αποτελεσματικότητα του αγώνα.

λεών, να θεσπιστεί η ευνοϊκότερη μεταχείριση των μαθητών των υποβαθμισμένων περιοχών της χώρας κλπ. (δες θέσεις Κλάδου έκτακτης Γ.Σ. Μάρτη 1985).

4. Ίση μεταχείριση εκπαιδευτικών (βλέπε θέσεις Κλάδου)

Στα πλαίσια της αναγκαιότητας να αξιοποιηθεί όσο γίνεται καλύτερα το διδακτικό ωράριο, ο κλάδος μας δέχθηκε ουσιαστικά αύξηση του ωραρίου εργασίας του.

Από την άλλη πλευρά όμως βλέπει την αναγκαιότητα να επεκταθεί η διάταξη του 1566 που θεσπίζει στα 1/θέσια και 2/θέσια σχολεία την αναλογία δασκάλου προς μαθητές 1/25 και στα 3/θέσια και πάνω σχολεία, καθώς και στα νηπιαγωγεία. Παραπέρα βλέπει τη θέσπιση διδακτικού ωραρίου δ/λων και νηπιαγωγών στο ύψος των 25 ωρών εβδομαδιαίας και διδακτικό ωράριο δ/ντών 4/θέσιων και πάνω δημοτικών σχολείων από 20-10 ώρες και υποδ/ντών από 25-15 ώρες ανάλογα με την οργανικότητα της σχολικής μονάδας.

5. Λειτουργικότητα νέων θεσμών Νέα προβλήματα - Λοιπά θέματα

Η υλοποίηση των νέων θεσμών δημιούργησε οπωσδήποτε και όπως αναμενόταν κάποια προβλήματα.

Ο εντοπισμός, η μελέτη, και η συζήτηση των προβλημάτων αυτών, πρέπει να γίνει από τον κλάδο τώρα, να σταλούν οι σχετικές προτάσεις των Συλλόγων στη ΔΟΕ και να ληφθούν αποφάσεις από την έκτακτη Γ.Σ. του Φλεβάρη.

6. Παιδαγωγικά Τμήματα

Είναι γνωστό το πρόβλημα που δημιουργήθηκε σε σχέση με τη σύνθεση των 7 πρώτων μελών ΔΕΠ των Παιδαγωγικών Τμημάτων (Π.Τ.).

Οι θέσεις του Κλάδου (δημοσιεύτηκαν στο αρ. 944/ΝΟ-ΕΜΒΡΗ 1983 και 949/ΜΑΡΤΗ 1984 Δ.Β.) βγήκαν μετά από βαθιά μελέτη του θέματος και στέχουαν στο να καταχωρωθεί ο παιδαγωγικός χαρακτήρας των Τμημάτων και να εξασφαλιστεί ο επιστημονικός παιδαγωγικός διάλογος μεταξύ των 7 πρώτων μελών του ΔΕΠ.

Αυτός ήταν και ο λόγος που ζητήσαμε και τα επτά πρώτα μέλη του ΔΕΠ να έχουν μεταπτυχιακές σπουδές στις επιστήμες της αγωγής.

Η μη υιοθέτηση τελικά της θέσης μας αυτής από το ΥΠΕΠΘ (4 από τα επτά πρώτα μέλη ΔΕΠ προέρχονται από τις επιστήμες της αγωγής και τα υπόλοιπα τρία είναι επιστήμονες

ειδικοτήτων) σε καμιά περίπτωση δε μειώνει τη σημασία της ίδρυσης και λειτουργίας των Π.Τ. που ήδη βρίσκονται στο δεύτερο χρόνο της ζωής τους.

Από την άλλη πλευρά έστω και με τη σύνθεση αυτή είμαστε βέβαιοι ότι τα Π.Τ. από μόνα τους, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες διαδικασίες του Ν. 1268/1982, αλλά και με τη δική μας στήριξη θα βρουν το δρόμο τους, που δεν μπορεί να είναι άλλος απ' αυτόν που οραματίστηκε ο Κλάδος μας.

Για τον κλάδο το πρόβλημα δε βρίσκεται εκεί. Βρίσκεται στην ανακολουθία που έδειξε το ΥΠΕΠΘ στο θέμα αυτό και παραπέρα στο πως θα συντονιστούν τα πράγματα, έτσι ώστε τα Π.Τ. να αποδώσουν τους καρπούς τους, όσο γίνεται πιο γρήγορα.

Προς την κατεύθυνση αυτή βλέπουμε ως θέματα άμεσης προτεραιότητας:

α. Τη σύνδεση των Π.Τ. με τη σχολική πραγματικότητα και τη μετεκπαίδευση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

β. Την ανάληψη από τα Π.Τ. πρωτοβουλιών για την πραγματοποίηση προγραμματισμένης παιδαγωγικής έρευνας, με στόχο την παραγωγή έγκυρης επιστημονικής Παιδαγωγικής άποψης, για τη λύση των εκπαιδευτικών προβλημάτων της χώρας μας.

γ. Τη μαζική χορήγηση υποτροφιών σε εκπαιδευτικούς, έτσι ώστε να καλυφθούν οι ανάγκες σε ΔΕΠ των Π.Τ.

7. Πορεία μαζί με το λαό

Οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες που αναπτύχθηκαν στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια δεν άφησαν ανέγκιχη την πορεία, τις μεθόδους διεκδίκησης και τον τρόπο πάλης του συνδικαλιστικού κινήματος.

Στη φάση, λοιπόν, αυτή πέρα από την αναγκαιότητα επαναπροσανατολισμού των στόχων του σ.κ. (ήδη ξεπερνιέται ο συντεχνιακός του χαρακτήρας), είναι απαραίτητος ο εμπλουτισμός των μεθόδων διεκδίκησης των αιτημάτων του κλάδου. Έτσι βλέπουμε:

α. Ακόμα μεγαλύτερη ένταξη του αγώνα μας στον πλατύτερο αγώνα του λαού μας, για ένα δημοκρατικό-ανοιχτό στην κοινωνία και τη ζωή σχολείο, για περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη, για εθνική ανεξαρτησία κλπ.

β. Ενημέρωση συνεχή, όχι μόνο των συναδέλφων, αλλά και όλου του λαού (πορεία προς το λαό) για τα αιτήματά μας με στόχο την κατανόηση και την υιοθέτησή τους απ' αυτόν.

γ. Την ίδρυση «τμήματος εκδόσεων» για την έκδοση των εντύπων της ΔΟΕ, βιβλίων και άλλου υλικού που θα βοηθήσει προς την κατεύθυνση του σημείου 7.β.

δ. Τη συνεχή διατήρηση αγωνιστικής ετοιμότητας για την προάσπιση των κατακτήσεων και τη διεκδίκηση των νέων στόχων.

Δ. Διεκδικητικό πλαίσιο ΑΔΕΔΥ (Απόφαση Γ.Σ. ΑΔΕΔΥ της 21.10.85)

Το διεκδικητικό πλαίσιο με το οποίο η ΑΔΕΔΥ κήρυξε τις δύο 24ωρες απεργίες (30.10.85 και 28.11.85) περιέχουν τα αιτήματα ολόκληρου του δημοσιούπαλληλικού κινήματος και φυσικά και του διδακτικού συνδ/κού κινήματος. Τα αιτήματα αυτά μπορεί να τα διακρίνει κανείς σε οικονομικά και θεσμικά.

Τα οικονομικά αιτήματα έχουν σχέση με την προάσπιση του εισοδήματος των δημοσίων υπαλλήλων (σαν εργαζομένων) απ' την περικοπή της Α Τ Α του Γ' 4μηνου 1985, με το νέο σύστημα χορήγησής της από 1.1.1986, (περικοπή απ' αυτή του ποσοστού που

αναλογεί στον εισαγόμενο πληθωρισμό, ένα περίπου 20% του συνολικού πληθωρισμού), κοινωνικά επιδόματα κ.λπ.

Τα θεσμικά αιτήματα της ΑΔΕΔΥ σχετίζονται με τα πολιτικά δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων, το Δ. Υπαλληλικό Κώδικα, το βαθμολόγιο, το φορολογικό, τον έλεγχο των τιμών κ.λπ.

Δίνουμε παρακάτω: 1) ολόκληρη την απόφαση του Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ (της 21.10.85) που περιέχει τόσο το διεκδικητικό πλαίσιο, όσο και το σκεπτικό και 2) την απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ της 18.10.85 που αναφέρεται επίσης στα οικονομικά μέτρα.

1. Απόφαση Γ. Συμβουλίου της 21.10.85

(Σημείωση: η απόφαση ψηφίστηκε από 55 μέλη του Γ.Σ. καταψηφίστηκε από 1 και υπήρξαν και 20 λευκά). Η απόφαση στάλθηκε σε όλους τους Συλλόγους.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Αγωνιστικής Κινητοποίησης Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ (21.10.85)

«Το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ στη συνεδρίασή του της 21-10-85, με αφορμή τα πρόσφατα οικονομικά μέτρα της Κυβέρνησης, ενέκρινε την παρακάτω απόφαση:

Εκτιμά ότι:

1. Η δομή της Ελληνικής Οικονομίας, η διάρθρωση της παραγωγής και της βιομηχανίας, όπως σχεδιάστηκε και αναπτύχθηκε μετά τον πόλεμο, έχει έντονο εξαρτησιακό χαρακτήρα.

Η παντελής έλλειψη σχεδιασμού και προγραμματισμού, η έντονη ανάπτυξη μεταπρατικών παρασιτικών και ολιγοπωλιακών φαινομένων, η αλόγιστη διοχέτευση του δημόσιου χρήματος στους ιδιώτες επενδυτές, που συγκροτούσαν την αστική τάξη της χώρας μας, αλλά και η πελατειακή σχέση στα πλαίσια της συγκρότησης σύγχρονου αστικού κράτους, φαινόμενα που συνολικά βαρύνουν τις κυβερνήσεις του παρελθόντος που κυβέρνησαν τη χώρα από τον πόλεμο και μετά, οδήγησαν στη «δόμηση» μιας παραγωγικής μηχανής στο επίπεδο της βιομηχανίας που συνολικά τη χαρακτηρίζουν ο εξαρτησιακός χαρακτήρας, η αντιπαραγωγική κατεύθυνση, η παντελής έλλειψη υποδομής, αλλά και η ενσυνείδητη επιλογή σήμερα πια, της αποχής από την ευθύνη της κάλυψης των αναγκών της παραγωγής και της οικονομίας. Η Ελλάδα είναι χώρα του περιφερειακού καπιταλισμού.

Ο Οκτώβρης του 1981 αποτέλεσε μια τομή σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής έκφρασης με τις αντανάκλασεις της στην οικονομική διαδικασία, στις σχέσεις παραγωγής, στην κατεύθυνση για την ανάπτυξη της χώρας μας.

Δημιουργήθηκαν οι πολιτικές προϋποθέσεις, παρά τη διεθνή οικονομική κρίση και τις προεκτάσεις της εδώ, για τη σύνταξη μιας άλλης πρότασης που σε φιλολαϊκή κατεύθυνση και με δημοκρατικό τρόπο, δίνουν την προοπτική για την έξοδο από την κρίση.

Έτσι, ενώ στον οικονομικό και κοινωνικό τομέα υπήρξαν τα αναγκαία βήματα, όχι πάντα τα καλύτερα, για την προστασία των εργαζόμενων, δεν έγιναν τα τολμηρά εκείνα βήματα παρέμβασης στη δομή της παραγωγής, που θα αντέστρεφαν την εξαρτησιακή κατεύθυνση, θα καταργούσαν σταδιακά τον μεταπρατισμό και θα

αναγόρευαν την κοινωνία - τον ίδιο το λαό και τους φορείς του - και όχι τους ιδιώτες - επενδυτές, σε μοχλό ελέγχου, προγραμματισμού, σχεδιασμού και ανάπτυξης της παραγωγής. Θα επιτάχυναν τους ρυθμούς κατάκτησης της αυτοδύναμης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης.

2. Το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ διαπιστώνει για μια ακόμη φορά την ένταση της οικονομικής κρίσης του καπιταλισμού και την ειδοποιό της διαφορά από ανάλογες κρίσεις του παρελθόντος. Θεωρεί τη διεθνή οικονομική κρίση του καπιταλιστικού συστήματος με αντανάκλασεις σε όλες τις κοινωνίες και τις οικονομίες. Στις καπιταλιστικές χώρες, στις χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού, στις αναπτυσσόμενες και περιφερειακές χώρες. Θεωρεί ακόμα ότι αυτή η κρίση έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο σε κάθε χώρα που συναρτάται κύρια με τη δομή και διάρθρωση της οικονομίας και τη μορφή των σχέσεων παραγωγής.

Σε αυτή τη συνολική κρίση εντάσσεται και η δική μας κρίση. Η κρίση στην ελληνική οικονομία. Η κρίση αυτή εκφράζεται και με τους αριθμούς που ανακοινώθηκαν από την κυβέρνηση σε ότι αφορά στο **ισοζύγιο πληρωμών, το έλλειμμα του προϋπολογισμού, τον πληθωρισμό και την ανεργία**, αλλά και με την συνολική εικόνα που παρατηρείται στη διάρθρωση της παραγωγής και της βιομηχανίας.

Υπάρχουν αναμφίβολα διαρθρωτικά προβλήματα στην Ελληνική Οικονομία.

Υπάρχουν αναμφίβολα περιοριστικοί παράγοντες για σταθεροποίηση και ανάπτυξη της Ελληνικής Οικονομίας που πρέπει να αρθούν.

Υπάρχει σήμερα, όσο ποτέ η ανάγκη σχεδιασμού της οικονομίας σε παραγωγική κατεύθυνση, με στόχο την αυτοδύναμη ανάπτυξη και γνώμονα την Εθνική Ανεξαρτησία, για την εξυπηρέτηση των αναγκών του λαού και του τόπου.

3. Το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ θεωρεί ότι τα συγκεκριμένα μέτρα οικονομικής πολιτικής που εξαγγέλθηκαν από την Κυβέρνηση δεν είναι προϊόν ουσιαστικού διαλόγου με τους εργαζόμενους και τους φορείς τους. Επικροτεί γι' αυτό την απόφαση της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ της 14-10-85 να αποχωρήσει από το ΕΣΑΠ και ζητά εγγυήσεις και δεσμεύσεις για ειλικρινή διάλογο σαν προϋπόθεση για την επιστροφή της.

Ταυτόχρονα το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ θεωρεί τα μέτρα μονομερή, που ρίχνουν τα μεγαλύτερα βάρη στους εργαζόμενους, χωρίς ταυτόχρονα να αρνούμαστε την αναλογική συμμετοχή μας στα βάρη της κρίσης. Σύμφωνα όμως με τα ύψη των αποδοχών μας και αφού παράλληλα κληθούν και πληρώσουν όλοι ανεξίτητα και αναλογικά και πριν από όλα η οικονομική ολιγαρχία που ευθύνεται αποκλειστικά για την κρίση αυτή.

Ταυτόχρονα θεωρούμε χρέος να τονίσουμε ότι δεν μπορούν να θιχτούν με κανένα τρόπο οι εργαζόμενοι που τα εισοδήματά τους απλώς ανταποκρίνονται στο κόστος ζωής. Τα χαμηλά εισοδήματα δεν αντέχουν σε θυσίες. Πρέπει να προστατευθούν. Η ΑΤΑ είναι αμυντικός μηχανισμός προστασίας του εισοδήματος και αυτή είναι η διαδικασία που υποστηρίζουμε γι' αυτό. Το Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ ενέκρινε συνολικά το πλαίσιο της ανακοίνωσης της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ της 14-10-85. (Σημ.: Δ.Β.: έχει σταλεί στους Συλλόγους).

4. Το Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ θεωρεί αναγκαίο να επισημάνει την ανάγκη άμεσης λήψης των απαραίτητων μέτρων, που πραγματικά θα οδηγούν στην ανάπτυξη. Και τα μέτρα αυτά δεν μπορεί παρά να έχουν τριπλό χαρακτήρα:

1. Προστασία του εισοδήματος των εργαζόμενων.
2. Σταθεροποίηση της οικονομίας.
3. Επέμβαση στη δομή της παραγωγής.

Θεωρούμε αναγκαίο να τονίσουμε ότι τούτη την ώρα απαιτείται η ένταση της ταξικής πάλης, για να διαμορφωθούν όροι και συσχετισμοί στην κοινωνία που θα οδηγήσουν στην υλοποίηση συγκεκριμένων μέτρων και θεσμών, στην κατεύθυνση της κοινωνικής αλλαγής.

Τα μέτρα αυτά που αποτελούν και το διεκδικητικό πλαίσιο μας είναι:

α. Επανεξέταση του εισοδηματικού μέρους της οικονομικής πολιτικής για την εξεύρεση εκείνης της λύσης που θα αίρει την ανισομέρεια και τη δυσαναλογία και προπαντός θα προστατεύει τα χαμηλά εισοδήματα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

(απόσπασμα εισήγησης)

Αίτημα: Να τονωθεί ο απελευθερωτικός θεσμός του Σχολ. Συμβούλου

Παραπέρα οι προτάσεις μας για την αξιολόγηση κρατούν τους εκπαιδευτικούς μακριά από κάθε είδους μη επιστημονική εξαρτησιακή σχέση, τονώνουν τον απελευθερωτικό και συνεργατικό χαρακτήρα του θεσμού του σχολικού συμβούλου και δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την ένταξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας στη λογική του δημοκρατικού προγραμματισμού.

Σχετικά με τη δυνατότητα υλοποίησης των προτάσεών μας, πρέπει να πούμε ότι ο δικλίδες που προβλέπονται σ' αυτές εξασφαλίζουν τόσο την απελευθέρωση της εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού, όσο και την εύρυθμη και αποδοτική λειτουργία του σχολείου και της εκπαίδευσης.

β. Συνολικός σχεδιασμός της πορείας ανάπτυξης, έτσι ώστε το κύριο βάρος να ληφθεί από το δημόσιο, τον κοινωνικοποιημένο και συνεταιριστικό τομέα.

γ. Συγκεκριμένα μέτρα για την περιστολή και τη μελλοντική εξέλιξη της ανεργίας.

δ. Κοινωνικοποίηση των επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα της οικονομίας.

ε. Εξυγίανση των προβληματικών επιχειρήσεων με κοινωνικά και αναπτυξιακά κριτήρια.

στ. Αυστηρό έλεγχο των πμών-πρώτων υλών με τη δημιουργία παρεμβατικών οργανισμών και μηχανισμών ελέγχου.

ζ. Εξυγίανση του εισαγωγικού και εξαγωγικού εμπορίου, πάταξη του παραεμπορίου και των μεσαζόντων.

η. Ενίσχυση των επιχειρήσεων κοινωνικού πειραματισμού και των συνεταιριστικών οργανώσεων.

θ. Γενίκευση και καθιέρωση του «ΠΟΘΕΝ ΕΙΣΧΕΣ».

ι. Ενεργοποίηση και αναπροσαρμογή του ΦΑΠ.

κ. Πάταξη της φοροδιαφυγής, της φοροπατάτης και της φοροκλοπής που πετυχαίνεται με τη θέσξη μέτρων που η ΑΔΕΔΥ έχει ήδη προτείνει και είναι:

1. Εκδημοκρατισμός του φορολογικού συστήματος.

2. Γενίκευση του συστήματος των ταμειακών μηχανών και των παραστατικών στοιχείων.

3. Δημιουργία συστήματος αντικρουομένων συμφερόντων για την επίδοση παραστατικών στοιχείων (Φοροαπαλλαγή βασικών δαπανών απαραίτητων για τη διαβίωση των εργαζομένων).

4. Αναπροσαρμογή φορολογικών συντελεστών χαμηλών εισοδημάτων και διατήρηση των φορολογικών συντελεστών που αντιστοιχούν στα υψηλά εισοδήματα.

5. Αυστηρό έλεγχο του συστήματος διακίνησης για τη μη απόκρυψη προϊόντων (Αντιστοίχιση δελτίων αποστολής και τιμολογίων).

6. Πονικοποίηση της φοροδιαφυγής, της φοροκλοπής και της φοροπατάτης.

7. Κατάργηση ειδικών προνομίων και ειδικών φοροαπαλλαγών.

8. Ριζική αλλαγή της σχέσης άμεσων-έμμεσων φόρων.

9. Επανεξέταση του ζητήματος των κοινωνικών επιδομάτων των ΔΥ, καθώς και του συνολικού διεκδικητικού πλαισίου για την εισοδηματική πολιτική, όπως αυτό προσδιορίστηκε στο Γ.Σ. της 21-9-85.

λ. Εκδημοκρατισμός της κρατικής μηχανής-αποκέντρωση-περιφερειακή ανάπτυξη - Βαθμολόγιο.

μ. Προώθηση και ανάπτυξη του ΕΣΥ.

ν. Διάθεση ικανών κονδυλίων για την άσκηση κοιν. πολιτικής και κατασκευής έργων κοιν. υποστήριξης.

5. Το Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ έχει σαν άξονα της δράσης του τον ταξικό προσανατολισμό του ο.κ., που προσδιορίζεται και ενδυναμώνεται από το σεβασμό στις αρχές της οργανωτικής αυτονομίας, της δημοκρατικής λειτουργίας και της μαζικότητας.

Κάτω από αυτή την αντίληψη καταδικάζει με τον πιο σκληρό τρόπο τις απαράδεκτες εκδηλώσεις «κατοσρόλας» που καθοδηγούνται από τον ταξικό αντίπαλο των εργαζομένων και έχουν σαν στόχο την απόκρυψη των ευθυνών και των υπατιών, που δεν είναι άλλοι από τους ίδιους τους υποκινητές. Αποκρούουμε ανάλογες πρωτοβουλίες και καλούμε και τους εργαζόμενους να τους απομονώσουν.

Το Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ αποδέχεται τη διαπίστωση ότι είναι αναγκαία να συγκροτηθεί μια ενιαία πρόταση που θα προσδιορίζει και θα οδηγεί στην ενωτική παρουσία του ο.κ.

Από την άποψη αυτή θεωρείται απαραίτητος όρος για την επιτυχία του αγώνα η συστράτευση όλων των ΔΥ με την ΑΔΕΔΥ που σημαίνει κατ' ανάγκη, ότι οι οργανώσεις μελών θα πρέπει να επανεξετάσουν τη στάση τους και να ξαναποθετηθούν πάνω στις εξαγγελθείσες κινητοποιήσεις τους, έτσι ώστε να γίνει κατορθωτή η συστράτευση και η ενιαία αγωνιστική κατεύθυνση μέσα από την ΑΔΕΔΥ».

2. Απόφαση ΔΣ ΔΟΕ για οικονομικά μέτρα

•Το Δ.Σ. της ΔΟΕ μεταξύ των άλλων έκρινε:

1. Τα μέτρα είναι μονομερή σε βάρος των εργαζομένων και κύρια των χαμηλόμισθων (π.χ. από εισόδημα 70.000 δρχ. θα κρατηθεί με την ΑΤΑ ποσό περίπου 6.500, ενώ από εισόδημα 150.000 δρχ. θα κρατηθεί ποσό 7.500 δρχ.).

2. Οι δ/λοι και νηπιαγωγοί δεν αρνούνται να κάνουν θυσίες, αρκεί αυτές να πέφτουν αναλογικά σ' όλες τις κοινωνικές ομάδες με βάση την οικονομική τους επιφάνεια (π.χ. ενώ οι μισθωτοί θα πληρώσουν, περίπου 10% του εισοδήματός τους οι βιομήχανοι όχι μόνο δεν θα πληρώσουν αλλά θα κάρπωθούν δισεκατομμύρια από την ΑΤΑ των εργαζομένων χωρίς να διασφαλιστεί ότι θα προχωρήσουν σε επενδύσεις).

3. Τα μέτρα δεν συγκροτούν ολοκληρωμένη οικονομική πρόταση για έξοδο από την κρίση υπέρ των εργαζομένων.

4. Η οικονομική κρίση είναι αποτέλεσμα της κρίσης του καπιταλισμού (ΟΟΣΑ 50.000.000 άνεργοι, ΕΟΚ 20.000.000 άνεργοι) στη χώρα μας όμως εντείνεται πιο πολύ εξαιτίας του μεταπρατικού χαρακτήρα της οικονομίας μας και της άνησης της παραοικονομίας, του παρασιτισμού και των μεσαζόντων.

5. Η Κυβέρνηση πρέπει να στηριχτεί στο εργατικό κίνημα και να ανοίξει διάλογο μαζί του (που ως τώρα δεν έγινε), για τον από καινού καθορισμό των μέτρων που θα στηρίξουν την οικονομία και θα ανακατανεύσουν το εισόδημα υπέρ των εργαζομένων (π.χ. φορολογικό σύστημα, έλεγχος τιμών στις πηγές των προϊόντων, ΦΑΠ, προγράμματα κατά της ανεργίας κ.λ.π.).

6. Το Δ.Σ. της ΔΟΕ καθιστά σαφές προς όλους ότι ο Κλάδος μας επανειλημμένα με κορυφαίες αποφάσεις του (Γ. Συνελεύσεων), κρίνει την ΑΤΑ αδιαπραγμάτευτη κατάκτηση των εργαζομένων και αναγκαίο μηχανισμό προστασίας του εισοδήματός τους».

Σημείωση:

1. Την απόφαση αυτή τη στείλαμε στα Δ.Σ. των Συλλόγων-μελών της ΔΟΕ με την υπ' αριθ. 4/23.10.85 εγκύκλιο.

2. Το Δ.Σ. στη συνεδρίασή του της 22.10.85 αποφάσισε συμμετοχή του Κλάδου στην απεργία της ΑΔΕΔΥ.

3. Μετά την κήρυξη και της δεύτερης 24ωρης απεργίας της ΑΔΕΔΥ για 28.11.85 το Δ.Σ. της ΔΟΕ αποφάσισε την οικονομική ενίσχυση του αγώνα της ΑΔΕΔΥ, με το σκεπτικό ότι η ΑΔΕΔΥ έχει στενότητα οικονομική και ότι τα αιτήματά της είναι και αιτήματα του Κλάδου μας.

Υπόψη ότι υπάρχει «ειδικό κονδύλι στον προϋπολογισμό της ΔΟΕ» «για τη διεξαγωγή αγώνων».

Υπόψη ακόμη ότι η ΑΔΕΔΥ έχει ετήσιο προϋπολογισμό περίπου 7.000.000 δρχ. τη στιγμή που η ΔΟΕ έχει ετήσιο προϋπολογισμό περίπου 60.000.000 δρχ.

Αναγκαία η αγωνιστική ετοιμότητα του ο.κ.

(απόσπασμα από την εισήγηση)

Για να διατηρήσει το ο.κ. τη δυνατότητά του για αποφασιστική παρέμβαση στις κοινωνικές εξελίξεις απαραίτητη προϋπόθεση και αναγκαίος όρος είναι η αγωνιστική του ετοιμότητα. Η αγωνιστική του επαγρύπνηση και ο αγωνιστικός του προσανατολισμός.

Το ο.κ. έχει χρέος απ' τον ίδιο το ρόλο του, σαν βάθρου της δημοκρατίας, όχι μόνο να ενημερώνει και να πληροφορεί για τα προβλήματα, αλλά και να κρατά τους εργαζόμενους σε ετοιμότητα για αγωνιστική επαγρύπνηση για να έχουν οι κρίσιμες τους ενωτικό χαρακτήρα, ενιαίο έκφραση, μαζικότητα και αποτέλεσμα.

Ε΄ Σχέδιο απόφασης έκτακτης γενικής συνέλευσης (21-22 ΦΕΒΡΑΡΙΗ)

Η έκτακτη ΓΣ των αντιπροσώπων της ΔΟΕ (21 και 22 Φεβρουαρίου 1986) παίρνοντας υπόψη όλες τις θέσεις, διεκδικητικά πλαίσια, εκτιμήσεις κ.λπ. που αναπτύσσει η εισήγηση.

αποφασίζει

- 1. Εγκρίνει την εισήγηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ**
- 2. Ειδικότερα:**

Α. Για το διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ (απεργία 13.9.1986).

α. Επαναβεβαιώνει το διεκδικητικό πλαίσιο του κλάδου, όπως διαμορφώθηκε στην έκτακτη ΓΣ (Μάρτης 1986) και συμπληρώθηκε από την παρούσα ΓΣ.

β. Η ΓΣ εκφράζοντας την αγνία, τους αγónες και τα οράματα του κλάδου, για μια εκπαίδευση της κοινωνικής απελευθέρωσης στην υπηρεσία του λαού και του τόπου στέκεται ιδιαίτε-

ΣΧΕΔΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΕΚΤΑΚΤΗΣ Γ.Σ.

τερα στο θέμα της αξιολόγησης στην εκπ/ση, για να τονίσει προς κάθε κατεύθυνση, ότι ο κλάδος δεν θα δεχτεί πτωχεύματα στα ξεπερασμένα συστήματα «αξιολόγησης του εκπ/κού προσωπικού» γιατί φαλκιδεύουν τις απελευθερωτικές διαδικασίες στην εκπ/ση και αναιρούν ανιστόρητα το θεσμό του Σχολικού Συμβούλου, σαν απελευθερωτικό θεσμό και απογοητεύουν το δάσκαλο, σαν φυσικό φορέα αγωγής και παιδείας. Καταπισμένος δάσκαλος δεν μπορεί να διαμορφώσει ελεύθερους και συμμετοχικούς αυριανούς πολίτες.

β.1. Όσες διατάξεις των νόμων 1304/83 και 1566/85 έρχονται σε αντίθεση με το προηγούμενο σημείο (β) πρέπει να καταργηθούν.

β.2. Όσα φαινόμενα «χρήσης εξουσίας» παρουσιάστηκαν από ελάχιστους Σχολικούς Συμβούλους στην αρχή της υλοποίησης του θεσμού, η ΓΣ τα θεωρεί ασήμαντη παρέκκλιση. Ο κλάδος συγχάριε τους φυσικούς φορείς του απελευθερωτικού θεσμού του Σχολικού Συμβούλου, γιατί σ' αυτούς επενδύει σημαντικό ποσοστό απ' τα καλύτερα οράματά του, για την υλοποίηση των οποίων αυτοί καταβάλλουν τεράστιες προσπάθειες, πολλές φορές αβοήθητοι κάτω από δυσμενείς συνθήκες. Διαβεβαιώνουμε πως εμείς, οι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί της Χώρας, στεκόμαστε συμπαραστάτες στο δύσκολο έργο των Σχ. Συμβούλων.

Το ΔΣ της ΔΟΕ καλείται να εκπονήσει συγκεκριμένο σχέδιο στήριξης τόσο του θεσμού (εκδόσεις ειδικών εντύπων, σεμινάρια κ.λπ.) όσο και αντιμετώπισης των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν πολλοί Σχολικοί Σύμβουλοι ως εκ της επιλογής τους και της τοποθέτησής τους μακριά απ' τις οικογένειές τους (σύστημα τοποθέτησης, μετακίνησης κ.λπ. με βάση συγκεκριμένα κριτήρια).

γ) Η ΓΣ καλεί όλους τους δασκάλους και νηπιαγωγούς να στηρίξουν με ενθουσιασμό την εφαρμογή του νόμου 1566/85 για την εκπ/ση, για να αποδώσει αυτός όσα αναμένει ο κλάδος και ο λαός.

δ. Επίσης η ΓΣ διαπιστώνει πως ο κλάδος θα πρέπει να αγωνιστεί με κάθε τρόπο για την άμβλυση των ανισοτήτων στην εκπαίδευση (χωριό, πόλη, εργατοσυννοικίες, ολιγοθέσια σχολεία κ.λπ.) και για την κατάργηση της ιδιωτικής εκπ/σης και παραπαιδείας. Προς την κατεύθυνση άμβλυσης των ανισοτήτων στην εκπ/ση η Πολιτεία οφείλει να πάρει συγκεκρι-

μένα μέτρα (κοίτα διεκδ. πλαίσιο ΔΟΕ, Γ Σ Μάρτη 1985).

Ένα επιπλέον μέτρο είναι η πρόσληψη δασκάλων ξένης γλώσσας και καλλιτεχνικών μαθημάτων κατά προτεραιότητα στις υποβαθμισμένες κοινωνικοπολιτιστικά περιοχές και σχολεία.

ε. Η ΓΣ στέκεται ειδικότερα στο ζήτημα του διδακτικού ωραρίου των δ/ων των 1/θ, 2/θ. και 3/θεσίων σχολείων και δηλώνει πως δε δέχεται τη συνέχιση της άδικης μεταχείρισής τους (διδ/κό ωράριο μέχρι και 30 ώρες).

Αντίθετα ζητά την ίση μεταχείρισή τους με τους συναδέλφους των άλλων σχολείων (25 διδακτικές ώρες τη βδομάδα).

στ. Επίσης η ΓΣ κρίνει με αυστηρότητα την άνιση μεταχείριση των σχολικών μονάδων των δύο βαθμίδων, από την άποψη πρόσληψης διοικητικού προσωπικού. Επιβάλλεται η ίση μεταχείριση των σχολείων Α' βαθμιας εκπ/σης με εκείνα της Β' βαθμιας, στο θέμα αυτό.

ζ. Στα θέματα των Παιδαγωγικών Τμημάτων η ΓΣ επαναβεβαιώνει τις θέσεις του Κλάδου.

ζ.1. Η ΓΣ απαιτεί να εκπονηθεί άμεσα ειδικό πρόγραμμα χορήγησης υποτροφιών σε εκπ/κούς για μεταπτυχιακές σπουδές με στόχο την ορθή και πλήρη στελέχωση των Π. Τμημάτων με το απαραίτητο επιστημονικό προσωπικό (ΔΕΠ, ειδικοί συνεργάτες κ.λπ.).

η. Η ΓΣ παίρνοντας υπόψη: 1) ότι τα πιο σημαντικά σημεία του διεκδικητικού πλαισίου του Κλάδου, όπως αυτό διαμορφώθηκε στην έκτακτη ΓΣ του Μάρτη 1985, δεν έχουν ικανοποιηθεί

2) ότι η μεγάλη συμμετοχή (73%) στην απεργία του κλάδου της 13.9.85 απέδειξε πως το πλαίσιο αυτό εκφράζει τη συντριπτική πλειοψηφία της βάσης

3) ότι όλα τα αιτήματα όχι μόνο είναι μη συντεχνιακά, αλλά αποσκοπούν στη βελτίωση της λαϊκής παιδείας και

4) ότι η ικανοποίηση αυτών των αιτημάτων θα ενισχύσει τη θετική προσφορά του Ν. 1566/85 για την εκπ/ση, επανεβεβαιώνει την απόφαση του Κλάδου να αγωνιστεί για το διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ, καλεί τον Κλάδο να βρίσκεται σε αγωνιστική ετοιμότητα.

Προς αυτή την κατεύθυνση η ΓΣ κρίνει αναγκαία τη συνεργασία με τις άλλες εκπαιδευτικές και συνδικαλιστικές οργανώσεις, τόσο για την εξεύρεση κοινών θέσεων, όσο

και για την αποτελεσματικότητα του αγώνα.

Β. Για το διεκδικητικό πλαίσιο της ΑΔΕΔΥ

α. Η ΓΣ υιοθετεί όλα τα σημεία του διεκδικητικού πλαισίου της ΑΔΕΔΥ, όπως αυτά διατυπώθηκαν στην απόφαση του Γ. Συμβουλίου της σπς 21.10.1985 και προτείνει να συμπληρωθεί

1) με το αίτημα για θέσπιση κοινωνικού ελέγχου στη Δημ. Διοίκηση και 2) με το αίτημα να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για ένα Ενιαίο Εθνικό Μισθολόγιο όλων των εργαζομένων στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.

β. Διαπιστώνει τη μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων με την περικοπή της ΑΤΑ του Γ' τετραμήνου και την αφαίρεση από 1.1.1986 του 20% της ΑΤΑ πάνω στο ποσοστό του εισοδήματος πληθωρισμού.

γ. Κρίνει πως το κύμα ανατιμήσεων, που ξέσπασε μετά την εξαγγελία των οικονομικών μέτρων στις 11.10.85 και συνεχίζεται, σε συνδυασμό με τη διάθεση και αισχροκέρδεια και κερδοσκοπία που διακρίνει το μεταπρατικό κύκλωμα στη Χώρα μας, μειώνει ακόμα παραπέρα την αγοραστική δύναμη των εργαζομένων, ενώ για τους χαμηλόμισθους μπαίνει θέμα επιβίωσης.

δ. Η ΓΣ για τους λόγους αυτούς καλεί την Κυβέρνηση να επανεξετάσει σε συνεργασία με τα συνδικάτα των εργαζομένων το ζήτημα της απόδοσης της ΑΤΑ του Γ' 4μήνου 1985 που περικόπηκε και της νομοθετικής κατοχύρωσης ενός γνήσιου συστήματος ΑΤΑ.

δ.1. Η ΓΣ του Κλάδου κρίνει με αυστηρότητα την Κυβέρνηση για τη διακοπή του διαλόγου των κοινωνικών φορέων στο ΕΣΑΠ, συγχάριε την ΑΔΕΔΥ για την απόφαση απόχώρησής της απ' το όργανο αυτό και καλεί την Κυβέρνηση με το παράδειγμά της να στηρίξει τους νέους θεσμούς που η ίδια θεσπίζει, σαν απαραίτητη προϋπόθεση σεβασμού τους από το λαό και αναγκαίου όρου για το βέθεμα και πλάτημα της Δημοκρατίας.

δ.2. Στο θέμα της ΑΤΑ η ΓΣ επιβεβαιώνει τη θέση του Κλάδου, ότι αυτή δεν είναι σύστημα αύξησης αποδοχών αλλά αμυντικός μηχανισμός προστασίας του εισοδήματος των εργαζομένων.

ε. Η ΓΣ κρίνει ότι οι αγώνες των ΔΥ (απεργίες ΑΔΕΔΥ 30-10-85 και 28.11.85) οδήγησαν την Κυβέρνηση στο να δεσμευτεί ότι θα ικανοποιήσει το αίτημα για ψήφιση βιβλιογραφίας,

ΣΧΕΔΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΕΚΤΑΚΤΗΣ Γ.Σ.

προώθηση αντικατάστασης του Δ. Υπαλληλικού Κώδικα και νομοθετική κατοχύρωση των πολιτικών δικαιωμάτων των Δ. Υπαλλήλων, εξέλιξη που τη χαρακτηρίζει θετική σαν κατάκτηση.

ε.1. Όμως σημαντικά ζητήματα από το διεκδικητικό πλαίσιο διαπιστώνει η ΓΣ ότι μένουν άλυτα ή δεν ικανοποιήθηκαν πλήρως (εισοδηματικό μέρος των οικον. μέτρων, φορολογικό, έλεγχος τιμών στις πηγές τους κ.λ.π.).

ε.2. Η ΓΣ των αντιπροσώπων του Κλάδου των 45.000 δασκάλων και νηπιαγωγών της Χώρας κρίνει πως τα όργανα της ΑΔΕΔΥ που εκλέχτηκαν απ' το 25ο Συνέδριό της, για πρώτη φορά στην ιστορία του 3βάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου των δημοσίων υπαλλήλων, εκφράζουν το σύνολό τους, υλοποιούν έξω από κάθε σκοπιμότητα τα οράματα τους και οδηγούν το δημοσιούπαλληλικό κίνημα σε πρωτοφανείς κατακτήσεις.

ε.3. Η Γ.Σ. της ΔΟΕ κρίνει ότι, η μη μαζική συμμετοχή των δασκάλων και νηπιαγωγών στις απεργίες της ΑΔΕΔΥ (30.10.85 και 28.11.85) οφείλεται σε συγκεκριμένους παράγοντες που αναφέρονται στην Εισήγηση του ΔΣ της ΔΟΕ και όχι στην έλλειψη εμπιστοσύνης προς τις διοικήσεις της ΑΔΕΔΥ και της ΔΟΕ.

στ. Η ΓΣ της ΔΟΕ καλεί

1) την ΑΔΕΔΥ που εκπροσωπεί τους 300.000 δημοσίους υπαλλήλους, υπαλλήλους Τοπ. Αυτοδιοίκησης και ΝΠΔΔ να συνεχίσει να κρατά τους ΔΥ σε αγωνιστική ετοιμότητα για την κατάκτηση των αιτημάτων του Δ/Υ κινήματος και

2) Το ΔΣ της ΔΟΕ να τηρεί τον Κλάδο σε αγωνιστική ετοιμότητα για να στηρίξει τους αγώνες της ΑΔΕΔΥ.

ζ. Η ΓΣ της ΔΟΕ καλεί όλες τις οργανώσεις-μέλη της ΑΔΕΔΥ να συστρατευτούν με την ΑΔΕΔΥ γιατί είναι ο μόνος τρόπος πρόσπισης των κατακτήσεων του δημοσιούπαλληλικού κινήματος (π.χ. Εν. Μισθολόγιο-Βαθμολόγιο κ.λ.π.)* υλοποίησης των στόχων του και ανάδειξης του σε αποτελεσματικό παράγοντα παρέμβασης στις κοινωνικές εξελίξεις και στήριξης της δημοκρατικής πορείας του λαού μας για μια δικαιότερη ανθρώπινη κοινωνία, στην οποία συνεχώς θα αμβλύνε-

ται το καθεστώς των κοινωνικών, οικονομικών και πολιτιστικών ανισοτήτων μεταξύ των μελών της.

Γ. Για την οικονομική συγκυρία

Η ΓΣ της ΔΟΕ κρίνει ότι:

α. Η σημερινή οικονομική συγκυρία είναι αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος (ΟΟΣΑ) 50.000.000 άνεργοι, ΕΟΚ 20.000.000 άνεργοι) που έχει άμεσες επιπτώσεις στον κοινωνικό, πολιτικό και πολιτιστικό ιστό (κρίση θεσμών, τρομοκρατία, χουλιγκανισμός κ.λ.π.).

β. Στη χώρα μας η οικονομική κρίση παίρνει εντονότερες αποχρώσεις εξαιτίας του μεταπρατικού χαρακτήρα της οικονομίας μας και της άνηθσης της παραοικονομίας, του παρασιτισμού και του κυκλώματος των μεσαζόντων.

β.1 Η Κυβέρνηση οφείλει να στηριχτεί στο εργατικό κίνημα και να ανοίξει ουσιαστικό διάλογο μαζί του (τελευταία δεν έγινε) για τον από κοινού καθορισμό των μέτρων που θα στηρίξουν την οικονομία και θα ανακατανεύμουν το εισόδημα υπέρ των εργαζομένων.

β.2. Οι δ/λοι και Νηπ/γοί δεν αρνούνται να κάνουν θυσίες, αρκεί αυτές να πέφτουν αναλογικά σ' όλες τις κοινωνικές ομάδες με βάση την οικονομική τους δυνατότητα.

γ. Η ΓΣ θεωρεί απαράδεκτο ότι οι μισθωτοί θα πληρώσουν 15% απ' το εισόδημά τους (περικοπή ΑΤΑ Γ' 4μήνου 1985), ενώ το ντόπιο και ξένο μεγάλο κεφάλαιο, το εμπορομεσιτικό κύκλωμα και όλοι όσοι απομυζούν τον ιδρώτα του λαού τελικά θα ωφεληθούν ανυπολόγιστα ποσά με τα εξαγγελθέντα οικονομικά μέτρα, χωρίς να διασφαλιστεί ότι θα προχωρήσουν και σε επενδύσεις.

Δ'. Για τις ευθύνες του σ.κ.

α. Η ΓΣ κρίνει ότι το σ.κ. των εργαζομένων, απαλλαγμένο από στενά οικονομίστικες διεκδικήσεις, οφείλει ενωτικά, μαζικά και αποφασιστικά να παρέμβει στην καρδιά των παραγωγικών σχέσεων και της παραγωγικής διαδικασίας, περιφρουρώντας τις κατακτημένες δομικές και θεσμικές αλλαγές (κοινωνικοποιήσεις, συνεταιριστικό κίνημα, θεσμοί λαϊκής συμμετοχής) και προωθώντας νέες (κοινωνικοποίηση τραπεζικού συστήματος, κοινωνικοποίηση εισαγωγικού και εξαγωγικού εμπορίου κ.λ.π.).

α.1. Η ΓΣ της ΔΟΕ θεωρεί αναγκαίο να τονίσει ότι το συν. κίνημα των εργαζομένων μόνο πολιτικοποιημένο, ταξικά προσανατολισμένο και έτοιμο για αγωνιστική παρέμβαση, μπορεί να επιτελέσει το ρόλο του, και να προωθήσει εξελίξεις που θα επιταχύνουν την πορεία του λαού μας προς μια κοινωνία δίκαιη, ανθρώπινη, σοσιαλιστική.

α.2. Τα γεγονότα που διαδραματίζονται τον τελευταίο καιρό στη ΓΣΕΕ (συνθήκες διάσπασης, δικαστικές παρεμβάσεις κ.λ.π.) προλημματίζουν έντονα τον Κλάδο μας.

β. Η ΓΣ της ΔΟΕ κρίνει ότι το σ.κ. των εργαζομένων συνολικά σήμερα αξιοποιώντας την κατακτημένη του πείρα και τις ευνοϊκές συνθήκες που δημιουργήθηκαν με το Ν. 1264/82 πρέπει να προχωρήσει στην ίδρυση Ινστιτούτου Συνδικαλιστικής Επιμόρφωσης.

Η ΓΣ της ΔΟΕ, χωρίς να θέλει να πάρει θέση υπέρ της μιας ή της άλλης πλευράς, γιατί κρίνει πως αυτό δεν θα βοηθούσε στο να ξεπεραστεί η κρίση, καλεί όλες τις πλευρές να δεϊξουν αυτοσυγκράτηση και να προχωρήσουν στην αποκατάσταση της ενότητας του σ.κ. στη ΓΣΕΕ και αυτό θα γίνει πραγματικότητα μόνο μέσα από ένα ενωτικό, δημοκρατικό, ταξικό συνέδριο.

Οι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί αγωνίζονται για ένα δημοκρατικό σχολείο ανοιχτό στην κοινωνία και τη ζωή!

* Σημείωση: Π.χ. Το 1985, χρονιά εφαρμογής του Εν. Μισθολογίου ΔΥ το Ελληνικό κράτος πλήρωσε για 13.500.000 υπερωριών κάπου 7.500.000.000 δραχ. (από αυτές το 70% περίπου πλασματικές).

ΣΧΕΔΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΕΚΤΑΚΤΗΣ Γ.Σ.

β.1. Ένας τέτοιος φορέας, η λειτουργία του οποίου θα πρέπει να είναι αποκεντρωμένη και στα χέρια του σ.κ. και μόνο, θα συμβάλλει αποφασιστικά στο να κατακτήσει το σ.κ. ένα νέο ποιοτικό άλμα, που αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για να πετύχει τους στόχους που βάζει.

Ε. Το σ.κ. των δημοσίων υπαλλήλων-Οργανωτικό Συνέδριο ΑΔΕΔΥ

α. Η ΓΣ της ΔΟΕ κρίνει ότι πρέπει να επταχυνθεί η οργανωτική ανασυγκρότηση του δημοσιοϋπαλληλικού συνδ/κού κινήματος (ΑΔΕΔΥ).

α.1. Το Οργανωτικό Συνέδριο που η ΑΔΕΔΥ προγραμμάτισε για το Μάρτη του 1985 οφείλει να οικοδομήσει, σε νέες βάσεις, το δημοσιοϋπαλληλικό σ.κ.

α.2. Η νέα Οργανωτική διάταξη, η οικονομική αυτοδυναμία και η δυνατότητα αποφασιστικής παρέμβασης στις κοινωνικές εξελίξεις του σ.κ. των δημοσίων υπαλλήλων θα πρέπει να είναι οι ύψιστοι στόχοι του Οργανωτικού Συνεδρίου της ΑΔΕΔΥ.

α.3. Η ΓΣ της ΔΟΕ θεωρεί αναγκαία τη δημιουργία των Δ. Υπαλληλικών κέντρων κατά νόμο.

α.4. Η οικονομική αυτοδυναμία της ΑΔΕΔΥ μπορεί να κατοχυρωθεί με τη θέσπιση της αυτόματης καταβολής και συνδρομής του κάθε Δ.Υ. με την παρακράτησή της απ' τις αποδοχές του, εφόσον δεν έχει αντίρρηση.

α.5. Το συνδικαλιστικό έντυπο της ΑΔΕΔΥ πρέπει να εκδίδεται σε τόσα αντίτυπα όσα και τα φυσικά μέλη της (Δ.Υ.) και να αποστέλλεται δωρεάν σ' όλους.

α.6. Τα έξοδα λειτουργίας των οργάνων της ΑΔΕΔΥ (Ε. Επιτροπή, Γ. Συμβούλιο, Συνέδριο κ.λπ.) πρέπει να καλύπτονται απ' την ΑΔΕΔΥ.

α.7. Το Οργανωτικό Συνέδριο πρέπει να πάρει αποφάσεις για την απόκτηση από ΑΔΕΔΥ κεντρικά και περιφερειακά (δημοσιοϋπαλληλικά κέντρα) στέγης που να ανταποκρίνεται στο ρόλο και τις ανάγκες του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος.

α.8. Διάλυση-κατάργηση των κατηγοριακών Ομοσπονδιών π.χ. ΟΔΕΠΔΥ (Ομοσπονδία Διοικητικού Επιστημονικού Προσωπικού Δημοσίων Υπηρεσιών, ΑΤ μόνο ΔΥ), Π Ο Δ Υ Κ Μ Ε (Πανελλήνια Ομοσπονδία Δημ. Υπαλ-

λήλων κατηγορίας Μ Ε) κ.λπ.

α.9. Προοπτικές ενοποίησης παρεμφερών κλαδικών Ομοσπονδιών (π.χ. Υπ. Παιδείας δηλ. ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΟΛΤΕΕ κ.λπ.).

α.10. Ανάπτυξη διεθνών συνδικαλιστικών σχέσεων (σύνδεση ΑΔΕΔΥ με διεθνείς συνδικαλιστικές Οργανώσεις κ.λπ.).

β Η Γ.Σ. της ΔΟΕ καλεί όλους τους δ/λους και νηπ/γούς να ανταποκριθούν στο αίτημα των καιρών για ανάδειξη της ΑΔΕΔΥ σαν του αδιαμφισβήτητου τρίτοβάθμιου συνδικαλιστικού Οργάνου όλων των Δημοσίων Υπαλλήλων, ξεπερνώντας τις όποιες σκοπιμότητες, μικροπαραταξιακές ή άλλες διαφορές.

ΣΤ. Το διδακτικό συνδικαλιστικό κίνημα

α. Η Γ.Σ. της ΔΟΕ κρίνει ότι η πρωτοπορία του διδακτικού σ.κ. σε αγώνες κοινωνικούς, εθνικούς, εκπ/κούς και πανηδμοσιοϋπαλληλικούς, πρέπει να αποτελέσει μόνιμη και διαρκή φροντίδα όλων των δασκάλων και νηπιαγωγών της Χώρας, όλων των Συλλόγων της ΔΟΕ και όλων των παρατάξεων που δρουν μέσα στον κλάδο μας.

α.1. Ο σεβασμός των αποφάσεων των οργάνων του κλάδου, των ιδίων των δημοκρατικά εκλεγμένων οργάνων του, της αγωνιστικής του πορείας και ιστορίας που είναι παράλληλες με την πορεία και ιστορία του λαού μας τα τελευταία 64 χρόνια (έτος ίδρυσης ΔΟΕ 1922), είναι αναγκαίος όρος για τη συνέχιση του κοινωνικού ρόλου του διδ/κού σ. κινήματος.

α. 2. Τα απεργοσπαστικά φαινόμενα που παρατηρήθηκαν στην τελευταία απεργία του Κλάδου (13.9.85) πρέπει να θέσουν σε συναγερμό τον κλάδο μας. Πολύ περισσότερο αφού η απόφαση για κήρυξη απεργίας απ' τη μεριά του Δ.Σ. της ΔΟΕ ήταν ομόφωνη και στηρίχτηκε σε επανειλημμένες κορυφαίες αποφάσεις του κλάδου (εκτ. Γ.Σ. Μάρτη 1985, 54η Γ.Σ. Ιουνίου 1985, ψήφισμα ολομέλειας Προέδρων Συλλόγων 29.8.1985).

α. 3. Η Γ. Σ. Συνέλευση καλεί το Δ.Σ. της ΔΟΕ, όλους τους Συλλόγους και όλους τους συναδέλφους της Χώρας είτε εργάζονται στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό (αποσπασμένοι), να εντείνουν την οργανωμένη συνδικαλιστική τους παρέμβαση προς όφελος της εκπαίδευσης και των λειτουργιών της,

της Δημοκρατίας, της Ειρήνης και του αφοπλισμού, της πρόδοσης της Εθνικής Ανεξαρτησίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης μεταξύ όλων των εργαζομένων και των λαών.

β. Η Γ.Σ. εξουσιοδοτεί και καλεί το Δ.Σ. της ΔΟΕ να προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προς τις λοιπές συνδικαλιστικές Οργανώσεις των εκπ/κών (ΟΛΜΕ, ΟΛΤΕΕ, ΟΙΕΛΕ), για τη δημιουργία των προϋποθέσεων της ίδρυσης εναίου πανεκπαιδευτικού συνδικαλιστικού φορέα.

γ. Η Γ.Σ. κρίνει αναγκαίο να μελετηθεί από το Δ.Σ. της ΔΟΕ η εμπειρία που προέκυψε απ' την 3ετή εφαρμογή του Καταστατικού της και να φέρει στην 55η Γ.Σ. συγκεκριμένη πρόταση για τροποποίησή του, εφόσον αυτό κριθεί σκόπιμο.

δ. Η Γ.Σ. αποφασίζει την έκδοση σε ένα τόμο όλων των νέων νόμων, Διαταγμάτων κ.λπ. για την εκπ/ση, του Ν. 1264/82 για το συνδικαλισμό και του νόμου για το συνεταιριστικό καταναλωτικό κίνημα.

ε. Η Γ.Σ. τέλος καλεί το Δ.Σ. της ΔΟΕ να μελετήσει και να προτείνει προς τον Κλάδο την δυνατότητα ίδρυσης εκδοτικού τμήματος (οίκου) που θα εκδίδει βιβλία, έντυπα κ.λπ. που κρίνονται αναγκαία για το δ/λο και τη νηπιαγωγό τόσο για τη στήριξή τους στο δύσκολο έργο τους, όσο και σαν πνευματικών ανθρώπων και εργαζομένων.

Σημείωση:

1. Το σχέδιο απόφασης της Γ.Σ. θα συμπληρωθεί, τροποποιηθεί κ.λπ. με προτάσεις Συλλόγων, αντιπροσώπων στη Γ.Σ.

2. Οι Σύλλογοι καλούνται να στείλουν μέχρι 15 Φλεβάρη 1986 τις αποφάσεις τους γραπτές στη ΔΟΕ.

3. Τα Δ.Σ. των Συλλόγων καλούνται να μελετήσουν συγκεκριμένους τρόπους παρουσίασης αυτής της εισήγησης της ΔΟΕ προς τις Γ.Σ. Συνελεύσεις τους, έτσι ώστε αυτές να μπορέσουν να συζητήσουν επικοδομητικά και να πάρουν τις αποφάσεις τους.

Για το Δ.Σ. της ΔΟΕ
Ο Πρόεδρος
Μενέλαος Παπαχρίστος

Ο Ειδικός Γραμματέας
Λευτέρης Γιαζκουλιδής

ειδήσεις * ειδήσεις * ειδήσεις * ειδήσεις

Η ΔΟΕ για τις διώξεις Δ.Υ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 23.1.86

Με αφορμή:

1) τη δικαστική δίωξη 3 συνδικαλιστών της Ένωσης Καθηγητών Λάρισας (Τράντου, Καφέ, Κακαγιάννη, Προέδρου, Αντιπροέδρου και Γεν. Γραμματέα) που ακολούθησε μετά από δημόσιο διάλογο για ζητήματα Ειρήνης και Εθνικής ανεξαρτησίας στον οποίο πήρε μέρος η ΕΛΜΕ Λάρισας και

2) Την πειθαρχική δίωξη ενός καθηγητή στο Βελεστίνο που ξεκινάει τώρα με αιτιολογικό ότι συμμετέχει στη δραστηριότητα αναγνωρισμένου απ' τους νόμους κόμματος της πατρίδας μας, η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας ανακοινώνει:

1) Οι δημόσιοι εκπαιδευτικοί και όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι της Χώρας επίμονα για 10ετίες αγωνίζονται για την αναγνώριση και νομοθετική κατοχύρωση των πολιτικών τους δικαιωμάτων.

2) Αυτή τη στιγμή το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα βρίσκεται λίγα μόλις βήματα πριν από την κατάκτηση αυτού του κυρίαρχου στόχου.

3) Αυτή η εξέλιξη θα ήταν αδύνατη, αν στην πατρίδα μας την πολιτική εξουσία είχαν οι δυνάμεις που θέσπισαν τον αντιδραστικό δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα και

έχτισαν ολόκληρο νομοθετικό πλέγμα για την πολιτική φίμωση των δημοσίων υπαλλήλων.

4) Σήμερα οι Δ.Υ., απ' την ίδια την κοινωνικοπολιτική ζωή όπως έχει διαμορφωθεί στη Χώρα μας, συμμετέχουν σαν μέλη των αναγνωρισμένων κομμάτων.

5) Μετά απ' αυτό η ΔΟΕ:

1ον Συμπαραστήκεται στους συναδέλφους της Λάρισας και του Βελεστίνου.

2ον Καλεί τον Υπουργό Παιδείας να σταματήσει άμεσα την πειθαρχική δίωξη του καθηγητή

(Γιάτσιου) του Βελεστίνου.

3ον Ζητάει την επιτάχυνση του ρυθμού εργασιών της Επιτροπής αντικατάστασης του Δ.Υ. Κώδικα που λειτουργεί στο Υπουργείο Παιδείας.

4ον Ζητάει από την Κυβέρνηση την νομοθετική κατοχύρωση των πολιτικών δικαιωμάτων των Δ.Υ. σε σύντομο χρόνο όπως άλλωστε πρόσφατα έχει διακηρύξει.

Η ΔΟΕ ΓΙΑ ΤΟ 5ΗΜΕΡΟ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ (21.1.86)

Σε σχέση με δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών που αναφέρονται στη λειτουργία των σχολείων το Σάββατο, η ΔΟΕ ανακοινώνει:

1. Το 5ήμερο εβδομαδιαίας εργασίας των εκπ/κών είναι κατάκτησή τους ως εργαζομένων και σε καμία περίπτωση δεν θα δεχτούν κατάργηση ή καταστρατήγηση του.

2. Σαφώς τα διδακτήρια των Σχολείων της μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα Σαββατοκύριακα για τη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων των φορέων της περιοχής, όπως και για τη διοργάνωση για μαθητές κύκλων μαθημάτων και εκδηλώσεων για την αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου τους (καλλιτεχνικά,

γλώσσα, θέατρο, χορός, άθληση, γύμναση κλπ.).

3. Για το σκοπό αυτό και πριν από κάθε απόφαση είναι αναγκαίος ο διάλογος μεταξύ όλων των ενδιαφερομένων (γονιών, μαθητών, Τοπικής αυτοδιοίκησης, συνδικατ. εκπ/κών, πολιτείας κλπ.).

4. Πάντως ο ισοπεδωτικός (ενιαίος) τρόπος αντιμετώπισης αυτού του θέματος πανελλαδικά θα αναιρούσε τη δυνατότητα αξιοποίησης των τοπικών συνθηκών και δυνατοτήτων που παίζουν από τόπο σε τόπο και ανάπτυξης πρωτοβουλιών από τοπικούς φορείς που νοιάζονται για την πρόοδο και προκοπή του τόπου τους.

Απόσπασμα

απόφασης

του Γενικού

Συμβουλίου της

ΑΔΕΔΥ

της 9.12.85

Το Γ.Σ. της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. υπέμεινε ότι η ανταπόκριση των εργαζομένων στις τελευταίες κινητοποιήσεις, αλλά και η γενικότερη στάση του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος απέναντι στο δικαστικό πλαίσιο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., όπως αυτή εκφράστηκε στις αποφάσεις των οργάνων των ομοσπονδιών - μελών, δεν μπορεί παρά να θεωρηθεί σαν στάση θετικής συμβολής και σοβαρό κέρδος, αποτέλεσμα μιας προσπάθειας εμφάνισης των αντιθέσεων μέσα στους εργαζομένους και σφραγίστηρας μιας αγωνιστικής ενότητας ταυτότητα του ο.σ. των εργαζομένων στο δημόσιο.

Τα όσα επόμενα προβλήματα παρουσιάστηκαν σε μερικούς χώρους δεν μπορούν να χαρακτηριστούν συνολικά σαν απογοητευτικές απογοητευτικού χαρακτήρα. Ωστόσο είναι υπαρκτά προβλήματα που θα πρέπει να προβληματίσουν το μαζικό κίνημα. Είτε αυτά οφείλονται σε έλλειψη πληροφορήσεως, συνδικαλιστική απάθεια ή απιστία ή είναι αντικειμενικές μιας γενικότερης σύγχυσης και κρίσης που αντικειμενικά υπάρχει την περίοδο αυτή.

Η ΑΔΕΔΥ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΟΥΣ Δ.Υ.

Το Γ.Σ. θεωρεί απαραίτητες τις ενέργειες, τους χαρακτηρισμούς και τις πρακτικές όσον αφορά τον να πληξούν την αξιοπιστία και το κύρος του τριτοβάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου παραρτηρούμενης της αποφάσεως και τις προθέσεις του. Το Γ.Σ. της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. προωθεί και σεβάλλεται στην ύπαρξη δημοκρατικού διαλόγου, εφόσον αυτός μεταφραστεί ή οργάνων, όταν αυτές εφαρμόζονται και λειτουργούν μέσα στο πλαίσιο της συνδικαλιστικής δεοντολογίας και πρακτικής. Σε κάθε δε περίπτωση δεν είναι η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. αυτή που θα επιληφθεί ή θα αποφασίσει δικαστικές μεθόδους.

Το Γ.Σ. της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. απονεύθει ομόθυμα 9-12-1985, τόσο τις θέσεις του, όπως έχουν προδιαγραφεί στις προηγούμενες αποφάσεις όσο και την τακτική του υποδείχθηκε για την προώθησή τους και εφαρμόζει τη διάθεσή του για την προώθησή μιας περαιτέρω αγωνιστικής κατεύθυνσης.

ΟΙ ΑΝΑΤΙΜΗΧΕΙΣ

Το Γ.Σ. της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. απέρριψε την άνοιξη διαπραγμάτευση του για τις τελευταίες αποφάσεις καθώς και τις άλλες που αναμένεται να ακολουθήσουν και και αυτές κλήθηκαν το συνέδριο των εργαζομένων να βρίσκεται σε αντίθεση με τις αλληλοεπηρεασμένες αποφάσεις των δημοσιοϋπαλληλικών συνδικαλιστικών οργάνων, που απαιτούν άρνηση στη λογική της ελεεινοφροσύνης που προωθείται υπό τους γυναικείους ελεεινοφροσύνων συμφερόντων και τους πολιτικούς υιοθετημένους τους.

Ζητά από την Κυβέρνηση να αρνηθεί την παραπάνω λογική και να προχωρήσει στη λήψη μέτρων που θα προστατεύουν το κίνημα των εργαζομένων και θα στοχεύουν στον αυστηρό έλεγχο, τμήν και κερδών.

ΟΙ Δ.Υ. ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΕΠΙΛΕΞΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΕΡΑ ΠΟΡΕΙΑ

Το Γ.Σ. της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. εξουσιοδοτεί την Ε.Ε. να σταθεί την παρούσα τοποθέτηση - απόφαση στις δημοσιοϋπαλληλικές οργανώσεις - μέλη. Οι οργανώσεις μέλη μας καλούνται με τις διαδικασίες που θα υπάρξουν να τοποθετηθούν ξεκάθαρα και να συνηγάθουν την παραπάνω πορεία. Η τοποθέτηση αυτή οφείλει να εισπράξει τη συγκυρία, τη δική τους στάση και συμμετοχή στις τελευταίες αγωνιστικές κινητοποιήσεις και το δικαστικό πλαίσιο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., να διασαφίσει τη συμπεριφορά, τη διακρίνει ή την άρνηση και κίνηση να συμβάλει με δημοκρατικό τρόπο στην περαιτέρω σφραγίστηρας της ενότητας. Η όποια θετική ή αρνητική στάση θα πρέπει να συνοδεύεται από συγκεκριμένη τοποθέτηση για να απονεύθει μέτρα, τις τρέφ, την ανάπτυξη, τη συμμετοχή, τους θεσμούς. Και βέβαια να προταθεί μέθοδος διαλόγου. Με προτεραιότητα στην αγωνιστική προσπάθεια ή να την αρνηθεί απλά απλά.

ΑΠΟΦΑΣΗ Δ.Σ. ΔΟΕ ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ (18.10.85)

«Το Δ.Σ. της ΔΟΕ μεταξύ των άλλων έκρινε:

1. Τα μέτρα είναι μονομερή σε βάρος των εργαζομένων και κύρια των χαμηλόμισθων (π.χ. από εισόδημα 70.000 δρχ. θα κρατηθεί με την Α.Τ.Α. ποσό περίπου 6.500, ενώ από εισόδημα 150.000 δρχ. θα κρατηθεί ποσό 7.500 δρχ.).

2. Οι δ/λοι και νηπιαγωγοί δεν αρνούνται να κάνουν θυσίες, αρκεί αυτές να πέφτουν αναλογικά σ' όλες τις κοινωνικές ομάδες με βάση την οικονομική τους επιφάνεια (π.χ. ενώ οι μισθωτοί θα πληρώσουν περίπου 10% του εισοδήματός τους οι βιομήχανοι όχι μόνο δεν θα πληρώσουν, αλλά θα καρπωθούν δισεκατομμύρια από την ΑΤΑ των εργαζομένων, χωρίς να διασφαλιστεί ότι θα προχωρήσουν σε επενδύσεις).

3. Τα μέτρα δεν συγκροτούν ολοκληρωμένη οικονομική πρόταση για έξοδο από την κρίση υπέρ των εργαζομένων.

4. Η οικονομική κρίση είναι αποτέλεσμα της κρίσης του καπιταλισμού (ΟΟΣΑ 50.000.000 άνεργοι, ΕΟΚ 20.000.000 άνε-

ργοι) στη χώρα μας όμως εντείνεται πιο πολύ εξαιτίας του μεταπρατικού χαρακτήρα της οικονομίας μας και της άνθησης της παραοικονομίας, του παρασιτισμού και των μεσαζόντων.

5. Η Κυβέρνηση πρέπει να στηριχτεί στο εργατικό κίνημα και να ανοίξει διάλογο μαζί του (που ως τώρα δεν έγινε), για τον από κοινού καθορισμό των μέτρων που θα στηρίξουν την οικονομία και θα ανακατανεύρουν το εισόδημα υπέρ των εργαζομένων (π.χ. φορολογικό σύστημα, έλεγχος τιμών στις πηγές των προϊόντων, ΦΑΠ, προγράμματα κατά της ανεργίας κλπ.).

6. Το Δ.Σ. της ΔΟΕ καθιστά σαφές προς όλους ότι ο Κλάδος μας επανειλημμένα με κορυφαίες αποφάσεις του (Γ. Συνελεύσεων) κρίνει την ΑΤΑ αδιαπραγμάτευτη κατάκτηση των εργαζομένων και αναγκαίο μηχανισμό προστασίας του εισοδήματός τους».

(Σημείωση: Η απόφαση αυτή έχει σταλεί στους Συλλόγους).

Η ΔΟΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ (16.1.86)

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας με αφορμή δημοσιεύματα που έχουν σχέση με τις αποδοχές των σχολικών συμβούλων, ανακοινώνει τα παρακάτω:

α. Ο όλος θόρυβος που δημιουργήθηκε εντάσσεται στα πλαίσια της πολεμικής που ξεκίνησε ενάντια στο δασκαλογέννητο θεσμό του σχολικού συμβούλου από την εποχή της θεσμοθέτησής του (1982).

β. Τα ποσά που δημοσιεύτηκαν σε συγκεκριμένες αθηναϊκές εφημερίδες ως μηνιαίες αποδοχές των σχολικών συμβούλων

(170.000 δρχ. το μήνα, 300.000 δρχ. δύορο Χριστουγέννων και μισθός) δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Η αλήθεια είναι ότι ο μισθός τους δεν ξεπερνά πέρα από το 20-25% του μισθού των συναδέλφων τους δασκάλων με τα ίδια χρόνια υπηρεσίας.

γ. Ο μισθός των σχολικών συμβούλων σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί «ιδιαίτερη μεταχείριση εργαζόμενου» μια και το ωράριο εργασίας τους τόσο σε ποσοτικό (δεν είναι καθορισμένο) όσο και σε ποιοτικό επίπεδο, δεν μπορεί παρά να είναι πολύ υψηλό. Το τελευταίο θεωρείται βέβαιο αφού ο κλάδος των δασκάλων και νηπιαγωγών θεωρεί το Σχολικό Σύμβουλο ως τη συνισταμένη εκπαιδευτική δύναμη όλων των εκπαιδευτικών κάθε περιφέρειας και επομένως έχει απ' αυτόν μεγάλες απαιτήσεις.

δ. Σχετικά με την περίοδο που καθορίστηκε ο μισθός των σχολικών συμβούλων πρέπει να τονιστεί ότι τοποθετείται πολύ πριν από τη λήψη των μέτρων λιτότητας από την Κυβέρνηση

και για ένα διάστημα (από την εφαρμογή του Ενιαίου Μισθολογίου και πέρα) οι σχολικοί Σύμβουλοι έπαιρναν λιγότερα χρήματα από τους συναδέλφους τους δασκάλους, επειδή δεν ήταν ενταγμένοι σ' αυτό.

ε. Τέλος η ΔΟΕ εκφράζει τη λύπη της γιατί στην πολεμική που μεθοδεύεται ενάντια στους νέους θεσμούς στην Εκπαίδευση, συμμετέχουν τελευταία και κάποιες φωνές που θεωρητικά τουλάχιστον ανήκουν στο μπλοκ εκείνων των δυνάμεων

του λαού μας που στηρίζουν τις αλλαγές στην εκπαίδευση.

Ελπίζουμε στην ανθεώρηση των θέσεων τους, τώρα που αποδεικνύεται πλέον ότι έπεσαν θύματα παραπληροφόρησης των εχθρών της εκπαιδευτικής αλλαγής.

Κι αυτό γιατί σε καμιά περίπτωση δε συμφέρει στο λαό μας αποτυχία της προσπάθειας που καταβάλλεται τα τελευταία χρόνια για αναβάθμιση της εκπαίδευσης των παιδιών του.

7μηνη φυλάκιση σε «τέως»...

Στις 22 Γενάρη 1986, το Α' Πλημμελειοδικείο Αθηνών, καταδίκασε σε 7μηνη φυλάκιση με αναστολή, τον τέως επι-θεωρητή Στέφανο Φίλο, γιατί με βιβλίο του που έχει εκδόσει, δυσφήμησε το συνάδελφο Δημήτρη Τουλούπη, ο οποίος και τον μήνυσε.

Για την οικονομική συγκυρία

(απόσπασμα από την Εισήγηση)

Η Γ.Σ. της ΔΟΕ κρίνει ότι:

Η σημερινή οικονομική συγκυρία είναι αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος (ΟΟΣΑ 50.000.000 άνεργοι, ΕΟΚ 20.000.000 άνεργοι) που έχει άμεσες επιπτώσεις στον κοινωνικό, πολιτικό και πολιτιστικό ιστό (κρίση θεσμών, τρομοκρατία, χουλιγκανισμός κλπ.).